

ORIENTĂRI

ORIENTAREA BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 16 septembrie 2010

de modificare a Orientării BCE/2000/7 privind instrumentele și procedurile de politică monetară ale Eurosistemului

(BCE/2010/13)

(2010/598/UE)

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 127 alineatul (2) prima liniuță,

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în special articolele 12.1 și 14.3 coroborate cu articolul 3.1 prima liniuță, articolul 18.2 și articolul 20 primul paragraf,

întrucât:

- (1) Realizarea unei politici monetare unice implică definirea instrumentelor și procedurilor care urmează să fie folosite de Eurosistem, care este alcătuit din băncile centrale naționale (BCN) ale statelor membre a căror monedă este euro (denumite în continuare „state membre participante”) și Banca Centrală Europeană (BCE), pentru implementarea acestei politici în mod uniform în statele membre participante.
- (2) BCE are autoritatea de a stabili liniile directoare necesare pentru punerea în aplicare a politicii monetare a Eurosistemului, iar BCN au obligația de a acționa în conformitate cu acestea.
- (3) Orientarea BCE/2000/7 din 31 august 2000 cu privire la instrumentele și procedurile de politică monetară ale Eurosistemului ⁽¹⁾ ar trebui modificată pentru a reflecta schimbările intervenite în ceea ce privește definirea și punerea în aplicare ale procedurilor și operațiunilor de politică monetară ale Eurosistemului. Cele mai importante dintre acestea sunt: (a) revizuirea cadrului de control al riscului pentru operațiunile de creditare din Eurosistem; (b) asigurarea consecvenței în ceea ce privește modul în care sunt tratate cazurile de nerespectare; (c) consolidarea dispozițiilor privind măsurile discreționare pe care Eurosistemul le poate

invoca pentru analiza preocupărilor referitoare la siguranța financiară a unei contrapărți; (d) crearea pentru Consiliul guvernatorilor a posibilității de a hotărî că, în situații excepționale, BCE poate efectua operațiuni simple în mod centralizat; (e) reducerea riscului de invalidare a vânzării activelor-garanție către un vehicul investițional specializat în securitizare (*claw back risk*) în vederea limitării riscurilor juridice și de creditare prin limitarea inițiatorilor titlurilor de valoare garantate cu active (ABS) și activelor cu care acestea sunt garantate doar la Spațiul Economic European (SEE); (f) introducerea unor criterii noi de eligibilitate pentru utilizarea în interes propriu a obligațiunilor garantate neconforme cu OPCVM (obligațiuni garantate structurate) care sunt garantate cu credite imobiliare cu destinație rezidențială; (g) adăugarea de termeni noi în anexa 2 la anexa I și definirea cu mai mare precizie a altor termeni; (h) modificarea anexei 4 la anexa I pentru a reflecta modificările suferite de reglementările statistice; (i) armonizarea dispozițiilor și introducerea altor modificări minore pentru ameliorarea consecvenței și transparenței,

ADOPTĂ PREZENTA ORIENTARE:

Articolul 1

Orientarea BCE/2000/7 se modifică după cum urmează:

1. Anexa I la Orientarea BCE/2000/7 se modifică în conformitate cu anexele I și II la prezenta orientare.
2. Anexa II la Orientarea BCE/2000/7 se modifică în conformitate cu anexa III la prezenta orientare.

Articolul 2

Verificare

BCN transmit către BCE, până la 9 octombrie 2010 cel târziu, informații detaliate cu privire la textele și modalitățile prin care intenționează să se conformeze prezentei orientări.

⁽¹⁾ JO L 310, 11.12.2000, p. 1.

*Articolul 3***Intrarea în vigoare**

1. Prezenta orientare intră în vigoare în a doua zi de la data adoptării.
2. Anexele I și III intră în vigoare în ziua următoare publicării prezentei orientări în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
3. Anexa II intră în vigoare la 1 ianuarie 2011.

*Articolul 4***Destinatari**

Prezenta orientare se adresează BCN ale statelor membre participante.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 16 septembrie 2010.

În numele Consiliului guvernatorilor BCE
Președintele BCE
Jean-Claude TRICHET

ANEXA I

Anexa I la Orientarea BCE/2000/7 se modifică după cum urmează:

1. În partea introductivă, nota de subsol (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Consiliul guvernatorilor Băncii Centrale Europene a hotărât, în conformitate cu prevederile articolului 282 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, să utilizeze termenul «Eurosistem» pentru a desemna membrii Sistemului European al Băncilor Centrale care desfășoară misiunile principale ale acestuia, și anume Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre care au adoptat moneda unică în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.”

2. Secțiunea 1.1 se înlocuiește cu următorul text:

„Sistemul European al Băncilor Centrale (SEBC) este format din Banca Centrală Europeană (BCE) și băncile centrale naționale (BCN) ale statelor membre ale Uniunii Europene (UE) (*). Activitățile SEBC se desfășoară în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumit în continuare «Statutul SEBC»). SEBC este condus de organele de decizie ale BCE. În acest sens, Consiliul guvernatorilor BCE este responsabil cu formularea politicii monetare, în timp ce Comitetul executiv este împuternicit să pună în aplicare politica monetară în conformitate cu deciziile și orientările adoptate de Consiliul guvernatorilor. În măsura în care este posibil și adecvat și în vederea asigurării eficienței operaționale, BCE poate apela la BCN (**) pentru a efectua operațiunile pe care le implică misiunile Eurosistemului. În cazul în care este necesar pentru punerea în aplicare a politicii monetare, BCN pot recurge la schimburi de informații în rândul membrilor Eurosistemului, precum date operaționale, cu privire la contrapărțile care participă la operațiunile Eurosistemului (***). Operațiunile de politică monetară ale Eurosistemului se execută în termeni și condiții uniforme în toate statele membre (****).

(*) Trebuie notat că BCN ale statelor membre care nu au adoptat moneda unică în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene își păstrează competențele în domeniul politicii monetare în conformitate cu dreptul național și, astfel, nu sunt implicate în desfășurarea politicii monetare unice.

(**) În cadrul acestui document, termenul «BCN» se referă la BCN ale statelor membre care au adoptat moneda unică în conformitate cu tratatul.

(***) Aceste informații sunt supuse cerinței privind păstrarea secretului profesional prevăzute la articolul 37 din Statutul SEBC.

(****) În cadrul acestui document, termenul «stat membru» se referă la un stat membru care a adoptat moneda unică în conformitate cu tratatul.”

3. Secțiunea 1.2 se înlocuiește cu următorul text:

„Obiectivul principal al Eurosistemului este menținerea stabilității prețurilor, astfel cum este stabilit la articolul 127 alineatul (1) din tratat. Fără a aduce atingere obiectivului principal privind stabilitatea prețurilor, Eurosistemul trebuie să susțină politicile economice generale din UE. În vederea îndeplinirii obiectivelor sale, Eurosistemul trebuie să acționeze în conformitate cu principiul unei economii de piață deschise în care concurența este liberă, favorizând o alocare eficientă a resurselor.”

4. Secțiunea 1.3.1 se modifică după cum urmează:

- (a) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Operațiunile de piață monetară dețin un rol important în politica monetară a Eurosistemului în sensul direcționării ratelor dobânzilor, gestionării situației lichidităților de pe piață și indicării orientării politicii monetare. Eurosistemul dispune de cinci tipuri de instrumente pentru desfășurarea operațiunilor de piață monetară. Cel mai important instrument este *tranzacția reversibilă* (aplicabilă pe baza contractelor repo sau a creditelor colateralizate). Eurosistemul poate recurge și la *tranzacții simple*, *emisiunea de certificate de creanță ale BCE*, *operațiunile de swap valutare* și *atragerea de depozite la termen*. Operațiunile de piață monetară sunt inițiate de BCE, aceasta stabilind și instrumentul care urmează a fi utilizat, precum și termenii și condițiile de efectuare a acestor operațiuni. Acestea pot fi efectuate pe baza unor licitații standard, a unor licitații rapide sau a unor proceduri bilaterale (*). În funcție de obiectivele, periodicitatea și procedurile lor, operațiunile de piață monetară ale Eurosistemului pot fi împărțite în următoarele patru categorii (a se vedea și tabelul 1):

(*) Diferitele proceduri pentru efectuarea operațiunilor de piață monetară ale Eurosistemului, și anume licitațiile standard, licitațiile rapide și procedurile bilaterale, sunt prevăzute în capitolul 5. Pentru *licitațiile standard*, intervalul de timp dintre momentul anunțării licitației și cel al confirmării rezultatului alocării este de maximum 24 ore. Toate contrapărțile care îndeplinesc criteriile generale de eligibilitate prevăzute în secțiunea 2.1 pot participa la licitații standard. *Licitările rapide* se desfășoară, în mod obișnuit, într-un interval de 90 de minute. Eurosistemul poate selecta un număr limitat de contrapărți pentru a participa la licitații rapide. Sintagma «proceduri bilaterale» desemnează orice situație în care Eurosistemul efectuează o tranzacție cu una sau mai multe contrapărți fără a utiliza proceduri de licitație. Procedurile bilaterale includ operațiunile efectuate prin intermediul burselor de valori sau agenților de piață.”;

- (b) a treia liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„Operațiunile de reglaj fin se execută ad-hoc pentru gestionarea situației lichidităților de pe piață și pentru direcționarea ratelor dobânzilor, în special pentru atenuarea efectelor asupra ratelor dobânzilor determinate de fluctuațiile neașteptate ale lichidităților de pe piață. Aceste operațiuni pot fi efectuate în ultima zi a unei perioade de aplicare a rezervelor minime obligatorii, pentru contracararea dezechilibrelor de lichidități acumulate de la alocarea din cadrul ultimei operațiuni principale de refinanțare. Operațiunile de reglaj fin se derulează, în principal, sub formă de tranzacții reversibile, dar pot lua și forma operațiunilor de swap valutar sau de atragere de depozite la termen. Instrumentele și procedurile aplicate în efectuarea operațiunilor de reglaj fin sunt adaptate tipurilor de tranzacții și obiectivelor specifice urmărite în cadrul acestor operațiuni. Operațiunile de reglaj fin sunt efectuate în mod normal de BCN prin licitații rapide sau proceduri bilaterale. Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în cazuri excepționale, operațiunile bilaterale de reglaj fin pot fi efectuate chiar de BCE.”

- (c) a patra liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„În plus, Eurosistemul poate efectua operațiuni structurale prin emiterea de certificate de creanță ale BCE, tranzacții reversibile și tranzacții simple. Aceste operațiuni sunt efectuate atunci când BCE vizează ajustarea poziției structurale a Eurosistemului în ceea ce privește sectorul financiar (periodic sau ocazional). Operațiunile structurale sub formă de tranzacții reversibile și emiterea de instrumente de creanță sunt efectuate de BCN prin intermediul licitațiilor standard. Operațiunile structurale sub formă de tranzacții simple sunt efectuate în mod normal de BCN prin proceduri bilaterale. Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în cazuri excepționale, operațiunile structurale pot fi efectuate chiar de BCE.”

5. În tabelul 1 din secțiunea 1.3, în rândul al patrulea din coloana a treia, „Emiterea de certificate de debit” se înlocuiește cu „Emiterea de certificate de creanță ale BCE”.

6. Secțiunea 1.4 se înlocuiește cu următorul text:

„Cadrul de politică monetară al Eurosistemului este definit astfel încât să asigure participarea unei game largi de contrapărți. Instituțiile care fac obiectul cerințelor de constituire a rezervelor minime obligatorii în conformitate cu articolul 19.1 din Statutul SEBC pot avea acces la facilitățile permanente și pot participa la operațiunile de piață monetară prin intermediul licitațiilor standard, precum și al tranzacțiilor simple. Eurosistemul poate selecta un număr limitat de contrapărți pentru a participa la operațiunile de reglaj fin. Pentru operațiunile de swap valutar efectuate în cadrul politicii monetare sunt utilizați participanții activi pe piața valutară. Setul de contrapărți pentru aceste operațiuni este limitat la instituțiile alese pentru operațiunile Eurosistemului de intervenție pe piața valutară și care au sediul în zona euro.”

7. Secțiunea 2.1 se modifică după cum urmează:

- (a) primul paragraf a doua liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„Contrapărțile trebuie să aibă o situație financiară solidă. Acestea ar trebui să fie supuse cel puțin unei forme de supraveghere armonizată la nivelul UE/SEE, supraveghere efectuată de către autoritățile naționale (*). Având în vedere natura instituțională specifică a acestora în temeiul dreptului Uniunii, instituțiile cu o situație financiară solidă în sensul articolului 123 alineatul (2) din tratat, care sunt supuse unei supravegheri de un nivel comparabil cu supravegherea efectuată de către autoritățile naționale competente, pot fi acceptate în calitate de contrapărți. Instituțiile cu o situație financiară solidă care sunt supuse unei supravegheri nearmonizate efectuate de către autoritățile naționale și al cărei nivel este comparabil cu supravegherea armonizată UE/SEE pot fi, de asemenea, acceptate în calitate de contrapărți, de exemplu: sucursalele cu sediul în zona euro ale instituțiilor al căror sediu social se află în afara SEE.

(*) Supravegherea armonizată a instituțiilor de credit se întemeiază pe Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare) (JO L 177, 30.6.2006, p. 1).”;

- (b) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„O instituție poate avea acces la facilitățile permanente ale Eurosistemului și la operațiunile de piață monetară pe bază de licitații standard numai prin intermediul BCN a statului membru în care această instituție are sediul social. În cazul în care o instituție are unități (sediul central sau sucursale) în mai multe state membre, fiecare unitate are acces la aceste operațiuni prin intermediul BCN a statului membru în care este situată, dar ofertele de participare la licitație ale unei instituții pot fi depuse în fiecare stat membru doar de o singură unitate (fie sediul central, fie o sucursală desemnată).”

8. Secțiunea 2.2 se modifică după cum urmează:

- (a) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul operațiunilor de swap valutar efectuate în scopuri de politică monetară, contrapărțile trebuie să fie în măsură să desfășoare în mod eficient operațiuni de schimb valutar de mare volum, indiferent de condițiile de piață monetară. Sfera contrapărților eligibile pentru operațiunile de swap valutar corespunde contrapărților cu sediul în zona euro care sunt selectate pentru operațiunile Eurosistemului de intervenție pe piața valutară. Criteriile și procedurile aplicate pentru selectarea contrapărților pentru operațiunile de intervenție pe piața valutară sunt prezentate în anexa 3.”;

- (b) al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în situații excepționale, operațiunile bilaterale de reglaj fin pot fi efectuate chiar de BCE. În cazul în care BCE ar efectua operațiuni bilaterale, contrapărțile ar fi selectate de BCE dintre contrapărțile din zona euro care sunt eligibile pentru licitații rapide și operațiuni bilaterale, conform unui sistem de rotație care să asigure un acces echitabil.”

9. Secțiunea 2.3 se modifică după cum urmează:

- (a) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Astfel de situații se referă la cazurile în care sunt încălcate (a) normele privind licitația, în cazul în care o contraparte nu reușește să transfere un volum suficient de active-garanție sau de numerar (*) pentru a efectua decontarea (la data decontării) sau pentru a colateraliza, până la scadența operațiunii prin intermediul apelurilor în marjă corespunzătoare, volumul de lichidități care i-a fost alocat printr-o operațiune de furnizare de lichidități, sau dacă nu reușește să transfere o sumă de bani suficientă pentru a deconta suma care i-a fost alocată într-o operațiune de absorbție de lichiditate; și (b) normele privind tranzacțiile bilaterale, în cazul în care o contraparte nu reușește să transfere un volum suficient de active-garanție sau de numerar pentru a deconta suma stabilită în tranzacțiile bilaterale sau nu reușește să colateralizeze o tranzacție bilaterală exigibilă în orice moment până la scadență prin intermediul apelurilor în marjă corespunzătoare.

(*) După caz, cu privire la apelurile în marjă.”;

- (b) al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În plus, măsura suspendării luată față de o contraparte care nu își îndeplinește obligațiile poate fi aplicată sucursalelor aceleiași instituții cu sediul în alte state membre. Atunci când, în mod excepțional, această măsură se impune din cauza gravității unui caz de neîndeplinire a obligațiilor, astfel cum este evidențiată, de exemplu, de frecvența sau durata acestei situații, accesul unei contrapărți la toate operațiunile viitoare de politică monetară poate fi suspendat pentru o perioadă de timp determinată.”

10. Secțiunea 2.4 se înlocuiește cu următorul text:

„2.4. Suspendarea, limitarea sau excluderea din motive prudențiale sau de neîndeplinire a obligațiilor

În conformitate cu dispozițiile contractuale sau ale reglementărilor aplicate de BCN în cauză (sau de BCE), Euro-sistemul poate, din prudență, suspenda, limita sau exclude accesul contrapărților la instrumentele de politică monetară.

În plus, măsurile de suspendare, limitare sau excludere a contrapărților pot fi luate în anumite cazuri care pot fi catalogate drept «neîndeplinire a obligațiilor» de către o contraparte astfel cum a fost definită în contractele sau reglementările aplicate de BCN.

În final, din prudență, Euro-sistemul poate de asemenea să respingă active, să limiteze utilizarea activelor sau să aplice marje de ajustare suplimentare cu privire la activele prezentate de anumite contrapărți drept garanții în operațiunile de creditare din Euro-sistem.”

11. În capitolul 3, paragraful introductiv se înlocuiește cu următorul text:

„Operațiunile de piață monetară joacă un rol important în politica monetară a Euro-sistemului. Acestea sunt folosite pentru direcționarea ratelor dobânzii, gestionarea situației lichidităților de pe piață și indicarea orientării politicii monetare. În funcție de obiective, periodicitate și proceduri, operațiunile de piață monetară ale Euro-sistemului pot fi împărțite în patru categorii: operațiuni principale de refinanțare, operațiuni de refinanțare pe termen mai lung, operațiuni de reglaj fin și operațiuni structurale. În ceea ce privește instrumentele folosite, tranzacțiile reversibile reprezintă principalul instrument al Euro-sistemului de pe piața monetară, putând fi utilizate în toate cele patru categorii de operațiuni, în timp ce certificatele de creanță ale BCE pot fi folosite în operațiuni structurale de absorbție de lichiditate. Operațiunile structurale pot fi efectuate, totodată, prin intermediul tranzacțiilor simple, și anume achiziții și vânzări. În plus, Euro-sistemul are la dispoziție alte două instrumente pentru efectuarea operațiunilor de reglaj fin: swap-ul valutar și atragerea de depozite la termen. În secțiunile următoare sunt prezentate în detaliu caracteristicile specifice ale diferitelor tipuri de instrumente de piață monetară folosite de Euro-sistem.”

12. În secțiunea 3.1.4, al doilea paragraf a șasea liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„în general, sunt efectuate în mod descentralizat de BCN (Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în situații excepționale, operațiunile bilaterale de reglaj fin sub formă de tranzacții reversibile pot fi efectuate de BCE);”.

13. În secțiunea 3.2, al patrulea paragraf a patra liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„în general, sunt efectuate în mod descentralizat de BCN (Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în situații excepționale, operațiunile simple pot fi efectuate de BCE);”.

14. Secțiunea 3.3 se modifică după cum urmează:

- (a) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„CertIFICATELE DE CREANȚĂ ALE BCE REPREZINTĂ O DATORIE A BCE FAȚĂ DE DEȚINĂTORUL CERTIFICATULUI ÎN CAUZĂ. CERTIFICATELE SE EMIT ȘI SE PĂSTREAZĂ ÎN FORMĂ DEMATERIALIZATĂ PRIN ÎNREGISTRARE ÎN CONT LA DEPOZITARIILE DE VALORI MOBILIARE DIN ZONA EURO. BCE NU ÎMPUNE NICIO RESTRICȚIE CU PRIVIRE LA TRANSFERABILITATEA CERTIFICATELOR. TERMENII ȘI CONDIȚIILE PRIVIND CERTIFICATELE DE CREANȚĂ ALE BCE CUPRIND DISPOZIȚII SUPPLEMENTARE PRIVIND ACESTE CERTIFICATE.”;

- (b) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„CERTIFICATELE DE CREANȚĂ ALE BCE SUNT EMISE CU DISCONT, ADICĂ SUNT EMISE LA O VALOARE MAI MICĂ DECÂT CEA NOMINALĂ ȘI SUNT RĂSCUMPARATE LA SCADENȚĂ LA VALOAREA NOMINALĂ. DIFERENȚA DINTRE VALOAREA DE EMISIUNE ȘI VALOAREA DE RĂSCUMPARARE ESTE EGALĂ CU DOBÂNDA ACUMULATĂ AFERENTĂ VALORII DE EMISIUNE, PENTRU PERIOADA PÂNĂ LA SCADENȚA CERTIFICATULUI, LA O RATĂ A DOBÂNZII CONVENITĂ. RATA DOBÂNZII APLICATĂ ESTE O RATĂ A DOBÂNZII SIMPLE CALCULATĂ PE BAZA CONVENȚIEI PENTRU CALCULAREA NUMĂRULUI DE ZILE «EFECTIV/360». MODUL DE CALCULARE A VALORII DE EMISIUNE ESTE INDICAT ÎN CASETA 1.”;

- (c) caseta 1 se înlocuiește cu următorul text:

<p>„CASETA 1</p> <p>Emiterea de certificate de creanță ale BCE</p> <p>Valoarea de emisiune este: $P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_I \times D}{36\ 000}}$</p> <p>unde:</p> <p>N = valoarea nominală a certificatului de creanță al BCE</p> <p>r_I = rata dobânzii (în procente)</p> <p>D = scadența certificatului de creanță al BCE (în zile)</p> <p>P_T = valoarea de emisiune cu discount a certificatului de creanță al BCE.”</p>
--

15. În secțiunea 3.4, al patrulea paragraf a cincea liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„în general, sunt efectuate în mod descentralizat de BCN (Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în situații excepționale, operațiunile bilaterale de swap valutar pot fi efectuate de BCE); și”.

16. În secțiunea 3.5, al patrulea paragraf a cincea liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„atragerea de depozite se efectuează, în general, în mod descentralizat de BCN [Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în situații excepționale, atragerea bilaterală de depozite la termen (*) poate fi efectuată de BCE]; și

(*) Depozitele la termen se păstrează în conturi deschise la BCN; se procedează la fel chiar dacă aceste operațiuni se efectuează în mod centralizat de către BCE.”

17. În secțiunea 4.1, notele de subsol 1 și 2 la paragraful al treilea se înlocuiesc cu următorul text:

„⁽¹⁾ Începând cu 19 mai 2008, infrastructura tehnică descentralizată a TARGET a fost înlocuită cu TARGET2. TARGET2 constă într-o platformă comună unică (prin intermediul căreia toate ordinele de plată sunt introduse și procesate și plățile sunt primite prin aceleași metode tehnice) și, câtă vreme este aplicabilă, în sistemele de contabilitate deținute și utilizate pe plan intern de BCN.

(²) În plus, accesul la facilitatea de creditare marginală este acordat doar contrapărților care au acces la un cont deschis la BCN la care se poate deconta operațiunea, de exemplu în cadrul platformei comune unice din TARGET2.”

18. Secțiunea 4.2 se modifică după cum urmează:

(a) următoarea notă de subsol (*) se adaugă la finalul paragrafului al treilea (primul paragraf din cadrul titlului „Condiții de acces”):

„(*) În plus, accesul la facilitatea de depozit este acordat doar contrapărților care au acces la un cont deschis la BCN la care se poate deconta operațiunea, de exemplu în cadrul platformei comune unice din TARGET2.”;

(b) nota de subsol 12 din al șaptelea paragraf (al doilea paragraf din cadrul titlului „Scadența și condiții privind dobânda”) se înlocuiește cu următorul text:

„⁽¹²⁾ A se vedea nota de subsol 6 din prezentul capitol.”

19. În secțiunea 5, caseta 3 se înlocuiește cu următorul text:

„CASETA 3	
Etape operaționale în cadrul procedurilor de licitație	
Etapa 1	Anunțarea licitației
	(a) Anunțarea de către BCE prin intermediul rețelelor publice de informare și pe website-ul BCE
	(b) Anunțarea de către BCN prin intermediul rețelelor naționale de informare și în mod direct prin transmiterea către contrapărți individuale (dacă este apreciat necesar)
Etapa 2	Pregătirea și depunerea ofertelor de către contrapărți
Etapa 3	Prelucrarea ofertelor de către Eurosistem
Etapa 4	Alocarea și anunțarea rezultatelor licitației
	(a) Decizia BCE privind alocarea
	(b) Anunțarea rezultatelor alocării prin intermediul rețelelor publice de informare și pe website-ul BCE
Etapa 5	Certificarea rezultatelor individuale ale alocării
Etapa 6	Decontarea tranzacțiilor (a se vedea secțiunea 5.3)”

20. Secțiunea 5.1.3 se modifică după cum urmează:

(a) la primul paragraf, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Licitațiile standard ale Eurosistemului se anunță în mod public, prin intermediul rețelelor de informare financiară și al website-ului BCE. În plus, operațiunea de licitație poate fi anunțată de BCN direct contrapărților care nu au acces la rețelele de informare financiară. Mesajul public de anunțare a licitației conține, de regulă, următoarele informații:”;

- (b) primul paragraf a zecea liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„data începerii operațiunii și data scadenței acesteia (dacă este cazul) sau data valutei și data scadenței instrumentului (în cazul emiterii de certificate de creanță ale BCE);”;

- (c) primul paragraf a șaptesprezecea liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„valoarea nominală a certificatelor (în cazul emiterii de certificate de creanță ale BCE); și”;

- (d) primul paragraf a optsprezecea liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„codul ISIN al emisiunii (în cazul emiterii de certificate de creanță ale BCE).”

21. Secțiunea 5.1.4 se modifică după cum urmează:

- (a) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul licitațiilor cu rată variabilă, contrapărțile pot depune până la zece oferte diferite din punct de vedere al nivelurilor ratei dobânzii/prețului/punctelor swap. În situații excepționale Eurosistemul poate impune pentru licitațiile cu rată variabilă o limită a numărului de oferte care pot fi depuse. În fiecare ofertă, contrapărțile trebuie să indice suma pe care doresc să o tranzacționeze cu BCN și rata dobânzii relevantă (*) (**). Ofertele privind rata dobânzii trebuie să fie exprimate ca multipli de 0,01 puncte procentuale. În cazul unei licitații cu rată variabilă pentru operațiuni de swap valutar, punctele swap trebuie determinate în conformitate cu convențiile standard de pe piață, iar ofertele trebuie exprimate ca multipli de 0,01 puncte swap.

(*) În ceea ce privește emiterea de certificate de creanță ale BCE, BCE poate decide că ofertele trebuie exprimate sub formă de prețuri și nu ca o rată a dobânzii. În asemenea cazuri, prețurile trebuie indicate ca procente din valoarea nominală.

(**) În operațiunile de swap valutar cu rată variabilă trebuie declarate suma din moneda fixă pe care contrapartea dorește să o tranzacționeze cu Eurosistemul și nivelul relevant al punctelor swap.”;

- (b) al șaptelea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Contrapărțile trebuie să aibă permanent posibilitatea de a acoperi sumele care le sunt alocate cu o cantitate suficientă de active-garanție eligibile (*). Prevederile contractuale sau reglementările aplicate de BCN relevantă permit aplicarea de penalizări în cazul în care o contraparte nu transferă o cantitate suficientă de active-garanție sau de lichidități pentru a deconta valoarea care i-a fost alocată în cadrul unei licitații.

(*) Sau să deconteze suma în cazul operațiunilor de absorbție de lichiditate.”

22. În secțiunea 5.1.5, al treilea paragraf (al doilea paragraf din cadrul titlului „Licitații în euro cu rată variabilă”) se înlocuiește cu următorul text:

„În alocarea în cadrul licitațiilor cu rată variabilă destinate absorbției de lichiditate (care pot fi folosite pentru emiterea de certificate de creanță ale BCE și pentru atragerea de depozite la termen), ofertele sunt grupate în ordinea crescătoare a ratelor dobânzilor oferite (sau în ordinea descrescătoare a prețurilor oferite). Ofertele cu nivelul cel mai scăzut al ratei dobânzii (prețul cel mai ridicat) sunt cele dintâi onorate, iar ofertele cu ratele dobânzii mai ridicate (oferte cu prețuri mai scăzute) sunt acceptate în ordine succesivă până la atingerea nivelului de lichiditate de absorbit. În cazul în care, la nivelul cel mai ridicat acceptat al ratei dobânzii (prețul cel mai mic) (adică rata dobânzii marginale/prețul marginal), valoarea agregată a ofertelor depășește suma rămasă pentru alocare, suma respectivă este alocată ofertelor în mod proporțional, în conformitate cu raportul dintre suma rămasă de alocat și valoarea agregată a ofertelor la rata dobânzii marginale/prețul marginal (a se vedea caseta 5). Pentru emiterea de certificate de creanță ale BCE, suma alocată fiecărei contrapărți este rotunjită până la cel mai apropiat multiplu al valorii nominale a certificatelor de creanță ale BCE. Pentru alte operațiuni de absorbție de lichiditate, suma alocată fiecărei contrapărți este rotunjită la cel mai apropiat euro.”

23. Secțiunea 5.1.6 se modifică după cum urmează:

- (a) la primul paragraf, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Rezultatele licitațiilor standard și ale licitațiilor rapide sunt anunțate public prin intermediul rețelelor de informare financiară și pe website-ul BCE. În plus, BCN pot anunța rezultatul alocării în mod direct contrapărților care nu au acces la rețelele de informare financiară. Mesajul de anunțare publică a rezultatului licitației conține, în general, următoarele informații:”;

- (b) a treisprezecea liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„data începerii operațiunii și data scadenței acesteia (dacă este cazul) sau data valutei și data scadenței instrumentului (în cazul emiterii de certificate de creanță ale BCE);”;

- (c) a șaisprezecea liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„valoarea nominală a certificatelor (în cazul emiterii de certificate de creanță ale BCE); și”;

- (d) a șaptesprezecea liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„codul ISIN al emisiunii (în cazul emiterii de certificate de creanță ale BCE).”

24. În secțiunea 5.2, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„BCN pot executa operațiuni pe bază de proceduri bilaterale. Aceste proceduri pot fi folosite în cazul operațiunilor de reglaj fin pe piața monetară și al operațiunilor structurale sub formă de tranzacții simple (*). Procedurile bilaterale sunt definite, în sens larg, ca fiind orice proceduri prin care Eurosistemul desfășoară o tranzacție cu una sau mai multe contrapărți, fără a recurge la o licitație. În acest sens, se pot distinge două tipuri diferite de proceduri bilaterale: operațiuni în care contrapărțile sunt contactate direct de Eurosistem și operațiuni efectuate prin intermediul burselor de valori și al agenților de piață.

(*) Consiliul guvernatorilor BCE poate decide că, în situații excepționale, aceste operațiuni pot fi efectuate și de BCE.”

25. În secțiunea 5.3.1, tabelul 3 se înlocuiește cu următorul:

„Tabelul 3

Date uzuale de decontare a operațiunilor de piață monetară ale Eurosistemului ⁽¹⁾

Instrumentul de politică monetară	Data decontării pentru operațiunile efectuate prin licitații standard	Data decontării pentru operațiunile efectuate prin licitații rapide sau proceduri bilaterale
Tranzacții reversibile	T + 1 ⁽²⁾	T
Tranzacții simple	—	În conformitate cu convenția de pe piață privind activele-garanție
Emitere de certificate de creanță ale BCE	T + 2	—
Swap valutar	—	T, T + 1 sau T + 2
Atragerea de depozite la termen	—	T

⁽¹⁾ T se referă la data tranzacției. Data decontării de referă la zilele lucrătoare pentru Eurosistem.

⁽²⁾ Dacă data uzuală de decontare pentru operațiunile principale de refinanțare sau pentru operațiunile de refinanțare pe termen mai lung coincide cu o zi bancară nelucrătoare, BCE poate decide să aplice o dată de decontare diferită cu opțiunea de decontare în aceeași zi (*same-day settlement*). Datele de decontare pentru operațiunile principale de refinanțare și operațiunile de refinanțare pe termen mai lung sunt specificate în avans în calendarul licitațiilor din Eurosistem (a se vedea secțiunea 5.1.2).”

26. În secțiunea 5.3.2, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Operațiunile de piață monetară bazate pe licitații standard (adică operațiuni principale de refinanțare, operațiuni de refinanțare pe termen mai lung și operațiuni structurale) se decontează, de regulă, în prima zi care urmează zilei tranzacției în care TARGET2 și toate SSS în cauză sunt deschise. Cu toate acestea, emisiunea de certificate de creanță ale BCE este decontată în a doua zi următoare datei tranzacției și în care TARGET2 și toate SSS în cauză sunt deschise. În principiu, Eurosistemul vizează decontarea tranzacțiilor aferente operațiunilor sale de piață monetară în mod simultan în toate statele membre și cu toate contrapărțile care au furnizat suficiente active-garanție. Cu toate acestea, din cauza constrângerilor de ordin operațional și a caracteristicilor tehnice ale SSS, momentul exact din ziua decontării operațiunilor de piață monetară poate fi diferit în țările din zona euro. Momentul decontării operațiunilor principale de refinanțare și a operațiunilor de refinanțare pe termen mai lung coincide în mod normal cu momentul rambursării unei operațiuni anterioare cu scadența corespunzătoare.”

27. În secțiunea 6.1, nota de subsol 2 la paragraful al doilea se elimină.

28. Secțiunea 6.2.1 se modifică după cum urmează:

(a) al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Activele care generează flux monetar și care stau la baza titlurilor garantate cu active trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) dobândirea acestui tip de active trebuie să fie reglementată de legea unui stat membru al UE;
- (b) trebuie să fie dobândite de la inițiator sau de la un intermediar de către un vehicul investițional specializat în securitizare, într-un mod considerat de Eurosistem drept o «vânzare reală» opozabilă terților și care nu mai poate fi atacată de inițiator și de creditorii acestuia, sau de intermediar și creditorii acestuia, inclusiv în caz de insolabilitate a inițiatorului sau a intermediarului;
- (c) trebuie să fie inițiate și vândute emitentului de către un inițiator sau, după caz, un intermediar cu sediul social în SEE;
- (d) să nu fie constituite, integral sau parțial, în mod efectiv sau potențial, din tranșe de alte titluri de valoare garantate cu active (*). În plus, acestea trebuie să nu fie constituite, integral sau parțial, în mod efectiv sau potențial, din titluri de valoare asociate unui risc de credit (*credit-linked notes*), swap-uri sau alte instrumente derivate (**) (***), sau titluri de valoare sintetice; și
- (e) în cazul în care acestea sunt creanțe private, debitorii și creditorii trebuie să aibă sediul social (sau, în cazul persoanelor fizice, să aibă reședința) în SEE și, dacă este relevant, titlul de valoare aferent trebuie să fie localizat în SEE. Dreptul aplicabil acestor creanțe private trebuie să fie dreptul unui stat SEE. În cazul în care acestea sunt obligațiuni, emitenții trebuie să aibă sediul social în SEE, acestea trebuie să fie emise într-un stat SEE în baza legislației aplicabile într-un stat SEE și orice titlu de valoare aferent trebuie să fie localizat în SEE (**).

În cazurile în care inițiatorii sau, după caz, intermediarii au avut sediul social în zona euro sau în Regatul Unit, Eurosistemul a verificat că în acele jurisdicții nu existau dispoziții severe privind invalidarea vânzării activelor-garanție către vehiculul investițional specializat. În cazul în care inițiatorul sau, după caz, intermediarul are sediul social în alt stat SEE, titlurile garantate cu active pot fi considerate eligibile doar dacă Eurosistemul stabilește că drepturile acestuia vor fi protejate în mod corespunzător față de clauzele de invalidare a vânzării activelor-garanție către vehiculul investițional specializat considerate relevante de Eurosistem în temeiul dreptului statului SEE relevant. În acest sens, înainte ca titlurile de valoare garantate cu active să fie considerate eligibile, trebuie depusă o evaluare juridică independentă realizată într-o formă acceptabilă pentru Eurosistem și care să prevadă normele aplicabile în acel stat privind invalidarea vânzării activelor-garanție către un vehicul investițional specializat (***). Pentru a putea stabili dacă drepturile sale sunt protejate în mod adecvat în ceea ce privește normele privind invalidarea vânzării activelor-garanție către un vehicul investițional specializat, Eurosistemul poate solicita alte documente, inclusiv prezentarea de către cesionar a unui certificat privind solvabilitatea vânzătorului pentru perioada suspectă. Normele privind invalidarea vânzării activelor-garanție către un vehicul investițional specializat, apreciate de Eurosistem severe și prin urmare inacceptabile, includ norme prin care vânzarea de active-garanție poate fi invalidată de către lichidator doar în temeiul faptului că a fost încheiată într-o anumită perioadă de timp (perioada suspectă) înainte de declarația de insolabilitate a vânzătorului (inițiator/intermediar) sau în cazul în care o astfel de invalidare poate fi prevenită doar de cesionar dacă acesta poate dovedi că nu avea cunoștință de insolabilitatea vânzătorului (inițiator/intermediar) la momentul vânzării.

(*) Această cerință nu exclude titlurile garantate cu active în cazul în care structura de emisie include două vehicule investiționale specializate și cerința de «vânzare reală» (*true sale*) este respectată cu privire la acele vehicule investiționale specializate, astfel încât instrumentele de creanță emise de al doilea vehicul investițional specializat sunt direct sau indirect garantate de către fondul de active inițial și toate fluxurile de numerar de la activele generatoare de fluxuri de numerar sunt transferate de la primul vehicul investițional specializat la cel de-al doilea.

(**) Această restricție nu implică swap-urile utilizate doar pentru scopuri speculative în operațiunile cu titluri garantate cu active.

(***) Titlurile garantate cu active aflate pe lista activelor tranzacționabile eligibile începând cu 10 octombrie 2010 sunt exceptate de la această cerință și rămân eligibile până la 9 octombrie 2011.”

(b) al șaselea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cadrul unei emisiuni structurate, pentru a fi eligibilă, o tranșă (sau subtranșă) nu poate fi subordonată altor tranșe din aceeași emisiune. Se consideră că o tranșă (sau subtranșă) nu este subordonată față de alte tranșe (sau subtranșe) din aceeași emisiune dacă, în conformitate cu prioritatea de plată aplicabilă după transmiterea unui aviz de executare, astfel cum este prevăzut în prospectul de emisiune, acestei tranșe (sau subtranșe) i se acordă prioritate față de orice alte tranșe (sau subtranșe) în ceea ce privește primirea plății (principal și dobândă), respectiva tranșă (sau subtranșă) fiind astfel ultima dintre diferitele tranșe sau subtranșe ale unei emisiuni structurate care suportă pierderile. Pentru emisiunile structurate al căror prospect prevede transmiterea unui aviz cu privire la accelerare sau executare, caracterul nesubordonat al unei tranșe (sau subtranșe) trebuie asigurat cu privire la prioritatea la plată atât pentru avizul cu privire la accelerare, cât și pentru cel cu privire la executare.”;

- (c) în al nouălea paragraf (din cadrul titlului „Locul emiterii”), nota de subsol 7 (prima notă de subsol din acel paragraf) se înlocuiește cu următorul text:

„⁽⁷⁾ De la 1 ianuarie 2007, pentru a fi eligibile, titlurile de creanță internaționale globale la purtător (*international debt securities in global bearer form*) emise prin intermediul depozitarilor centrali de valori mobiliare internaționali (DCVMI) Euroclear Bank (Belgia) și Clearstream Banking Luxemburg trebuie să fie emise sub forma certificatelor globale noi și să fie depuse la un depozitar obișnuit, care poate fi un DCVMI sau, după caz, un DCVM care îndeplinește standardele minime stabilite de BCE. Titlurile de creanță internaționale globale la purtător care au fost emise în forma certificatelor globale clasice înainte de 1 ianuarie 2007 și titlurile fungibile emise cu același cod ISIN la această dată sau ulterior rămân eligibile până la scadență. De la 30 septembrie 2010, pentru a fi eligibile, titlurile de creanță internaționale globale înregistrate (*international debt securities issued in global registered form*) emise prin intermediul DCVMI Euroclear Bank (Belgia) și Clearstream Banking Luxemburg trebuie să fie emise în cadrul noii structuri de păstrare pentru titlurile de creanță internaționale. Titlurile de creanță internaționale globale înregistrate emise anterior sau la acea dată rămân eligibile până la scadență. Titlurile de creanță internaționale individuale la purtător (*international debt securities in individual note form*) emise după 30 septembrie 2010 nu vor mai fi eligibile. Titlurile de creanță internaționale individuale la purtător emise anterior sau la acea dată rămân eligibile până la scadență.”;

- (d) al zecelea paragraf (primul paragraf din cadrul titlului „Proceduri de decontare”) se înlocuiește cu următorul text:

„Instrumentul de creanță trebuie să fie transferabil sub formă de înregistrare în cont. Acesta trebuie deținut și decontat în zona euro printr-un cont deschis în cadrul Eurosistemului sau al unui SSS care îndeplinește standardele stabilite de BCE, astfel încât înregistrarea și executarea activelor să fie guvernate de legea unui stat membru.”;

- (e) în al doisprezecelea paragraf (singurul paragraf din cadrul titlului „Piețe acceptate”), nota de subsol 13 (ultima notă de subsol) se înlocuiește cu următorul text:

„⁽¹³⁾ Activele tranzacționabile, care erau acceptate ca active de tipul 2, au fost emise înainte de 31 mai 2007 și sunt tranzacționate pe piețe nereglementate, care îndeplinesc în prezent cerințele de siguranță și accesibilitate ale Eurosistemului, dar nu și cerința de transparență, rămân eligibile până la 31 decembrie 2010, cu condiția de a îndeplini celelalte criterii de eligibilitate, și devin neeligibile după această dată. Aceasta nu se aplică activelor tranzacționabile negarantate emise de instituțiile de credit care erau acceptate ca active de tipul 2 și au devenit neeligibile la 31 mai 2007.”;

- (f) al cincisprezecelea paragraf (al doilea paragraf din cadrul titlului „Locul sediului social al emitentului/garantului”) se înlocuiește cu următorul text:

„Garantul trebuie să aibă sediul social în SEE, cu excepția cazului în care nu este necesară o garanție pentru stabilirea standardelor înalte de creditare pentru activele tranzacționabile, astfel cum este prevăzut în secțiunea 6.3.2.”

29. Secțiunea 6.2.2 se modifică după cum urmează:

- (a) al doilea paragraf a doua liniuță (primul paragraf din cadrul titlului „Creanțe”) se înlocuiește cu următorul text:

„*Tipul debitorului/garantului:* Debitorii sau garanții eligibili sunt societăți nefinanciare (*), entități din sectorul public și instituții internaționale sau supranaționale. Fiecare debitor este responsabil individual și indivizibil pentru rambursarea totală a creanței private în cauză (codebitorii responsabili în solidar pentru creanțe private individuale sunt excluși).

(*) Astfel cum este definit în SEC 95.”;

- (b) al doilea paragraf a treia liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„*Locul de stabilire al debitorului și garantului:* Debitorul trebuie să aibă sediul social în zona euro. Garantul trebuie să aibă și el sediul social în zona euro, cu excepția cazului în care nu este necesară o garanție pentru stabilirea standardelor înalte de creditare pentru activele netranzacționabile, astfel cum este prevăzut în secțiunea 6.3.3. Această cerință nu se aplică instituțiilor internaționale sau supranaționale.”;

- (c) al doilea paragraf a patra liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„*Standardele de creditare:* Calitatea creanțelor private se evaluează în funcție de solvabilitatea subiacentă a debitorului sau garantului. Creanțele private trebuie să respecte standardele înalte de creditare prevăzute de reglementările ECAF pentru active netranzacționabile, conform punctului 6.3.3.”;

- (d) al doilea paragraf a șaptea liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„*Legislația aplicabilă:* Atât contractul de creanță privată, cât și contractul dintre contraparte și BCN care mobilizează creanța privată ca garanție («contract de mobilizare») trebuie să fie reglementate de legislația unui stat membru. De asemenea, numărul total de legislații aplicabile (a) contrapărții; (b) creditorului; (c) debitorului; (d) garantului (după caz); (e) contractului de creanță privată; și (f) contractului de mobilizare nu poate fi mai mare de două.»;

- (e) la al doilea paragraf a opta liniuță, nota de subsol 20 se înlocuiește cu următorul text:

„⁽²⁰⁾ A se vedea nota de subsol 20 din prezentul capitol.»;

- (f) al treilea paragraf a patra liniuță (primul paragraf din cadrul titlului „Titluri de creanță netranzaționabile garantate cu creanțe ipotecare asupra persoanelor private”) se înlocuiește cu următorul text:

„*Locul de stabilire al emitentului:* Emitentul trebuie să aibă sediul social în zona euro.»;

- (g) în al treilea paragraf a șasea liniuță, nota de subsol 22 se înlocuiește cu următorul text:

„⁽²²⁾ A se vedea nota de subsol 20 din prezentul capitol.”

30. Secțiunea 6.2.3 se modifică după cum urmează:

- (a) după al cincilea paragraf (al treilea paragraf din cadrul titlului „Reguli de utilizare a activelor eligibile”) se introduce următorul paragraf:

„În scopul punerii în aplicare a politicii monetare, în special pentru monitorizarea respectării regulilor de utilizare a activelor eligibile în ceea ce privește legăturile strânse, Eurosistemul face disponibile pe plan intern informațiile privind deținerile de capital furnizate în acest scop de autoritățile de supraveghere. Informațiile sunt supuse standardelor privind confidențialitatea aplicate de autoritățile de supraveghere.”;

- (b) al șaselea paragraf (al patrulea paragraf din cadrul titlului „Reguli de utilizare a activelor eligibile”) se înlocuiește cu următorul text:

„Dispozițiile de mai sus privind legăturile strânse nu se aplică: (a) legăturilor strânse dintre o contraparte și o entitate din sectorul public din SEE care are dreptul de a percepe taxe, în cazul în care un instrument de creanță este garantat de o entitate din sectorul public din SEE care are dreptul de a percepe taxe; (b) obligațiunilor bancare garantate emise în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 22 alineatul (4) din Directiva OPCVM; sau (c) cazurilor în care instrumentele de creanță sunt protejate de dispoziții juridice specifice comparabile cu instrumentele prevăzute la litera (b), cum este cazul (i) instrumentelor de creanță netranzaționabile garantate cu creanțe ipotecare asupra persoanelor private (RMDB) care nu reprezintă valori mobiliare; sau (ii) obligațiuni structurate garantate cu credite imobiliare rezidențiale (anumite obligațiunilor garantate care nu au fost declarate de Comisia Europeană ca fiind conforme cu OPCVM) care îndeplinesc toate criteriile aplicabile titlurilor de valoare garantate cu active, astfel cum este prevăzut în secțiunile 6.2 și 6.3 și următoarele criterii adiționale (*):

- Orice credite imobiliare rezidențiale care garantează obligațiunile garantate structurate trebuie să fie denumite în euro; emitentul (și debitorul și garantul, dacă sunt persoane juridice) trebuie să fie înregistrat într-un stat membru, activele lor ipotecate trebuie să fie localizate într-un stat membru, iar legislația aplicabilă creditului trebuie să fie cea a unui stat membru.
- Creditele imobiliare rezidențiale sunt eligibile pentru fondul de acoperire alcătuit din obligațiuni garantate structurate relevante dacă sunt garantate cu o garanție eligibilă sau cu o ipotecă. O garanție eligibilă trebuie să poată fi plătită în termen de 24 de luni de la neîndeplinirea obligațiilor de plată. Garanțiile eligibile pentru astfel de credite garantate pot fi furnizate prin diferite tipuri de contracte, inclusiv contracte de asigurare, cu condiția să fie oferite de o entitate din sectorul public sau de o instituție financiară supusă supravegherii publice. Garantul din cadrul acestor credite garantate trebuie să nu aibă legături strânse cu emitentul obligațiunilor garantate și trebuie să aibă pe durata de valabilitate a operațiunii cel puțin rating-ul A+/A1/AH acordat de o ECAI acceptată.
- Se acceptă garanții substituit de înaltă calitate pentru cel mult 10 % din fondul de acoperire. Acest prag poate fi depășit doar după efectuarea unei analize detaliate de către BCN relevantă.
- Procentul maxim din fiecare credit eligibil care poate fi finanțat prin emisiunea de obligațiuni garantate structurate este 80 % conform raportului dintre volumul creditului și valoarea proprietății imobiliare (LTV). Calcularea LTV trebuie să se bazeze pe o evaluare conservatoare a pieței.
- Nivelul minim obligatoriu de supragarantare este 8 %.
- Valoarea maximă a creditelor pentru creditele imobiliare rezidențiale este de 1 milion de euro.
- Evaluarea de sine stătătoare a creditului pentru fondul de acoperire trebuie să corespundă unui nivel anual al PD de 10 puncte de bază în conformitate cu pragul «single A» (a se vedea secțiunea 6.3.1).

- Emitentului și entităților aferente care fac parte sau sunt relevante pentru tranzacția care privește obligațiunea garantată structurată trebuie să li se aplice un prag minim pe termen lung de «single A» («A-» de Fitch sau Standard & Poor's sau «A3» de Moody's sau «AL» de DBRS).
- În plus, contrapărțile trebuie să furnizeze confirmarea juridică de către o societate de avocatură de renume a îndeplinirii următoarelor condiții:
- Emitentul obligațiunilor este o instituție de credit înregistrată într-un stat membru UE și nu este un vehicul investițional specializat, chiar dacă astfel de obligațiuni sunt garantate de o instituție de credit înregistrată într-un stat membru UE.
- În temeiul legii statului membru în care este înregistrat emitentul sau unde obligațiunile sunt emise, emitentul/emisiunea de obligațiuni face obiectul unei supravegheri publice speciale menite să îi protejeze pe deținătorii de obligațiuni.
- În cazul insolvenței emitentului, deținătorii de obligațiuni au prioritate în ceea ce privește rambursarea principalului și plata dobânzii care rezultă din activele eligibile (suport).
- Sumele rezultate din emisiunea de obligațiuni trebuie investite (în temeiul normelor privind investițiile prevăzute în documentația privind obligațiunile) în conformitate cu legislația națională relevantă referitoare la obligațiunile garantate sau cu altă legislație aplicabilă activelor în cauză.

(*) Obligațiunile garantate structurate depuse înainte de 10 octombrie 2010 și care nu îndeplinesc aceste criterii pot continua să fie utilizate până la 31 martie 2011.;

(c) tabelul 4 se înlocuiește cu următorul:

„Tabelul 4

Active eligibile pentru operațiunile de politică monetară ale Eurosistemului

Criteria de eligibilitate	Active tranzacționabile ⁽¹⁾	Active netranzacționabile ⁽²⁾	
Tipul activului	Certificate de creanță ale BCE Alte instrumente de creanță tranzacționabile ⁽³⁾	Creanțe private	Titluri de creanță netranzacționabile garantate cu creanțe ipotecare asupra persoanelor private (RMDB)
Standarde de creditare	Activul trebuie să respecte standardele ridicate de creditare. Acestea se evaluează conform reglementărilor ECAF pentru active tranzacționabile ⁽³⁾	Debitorul/garantul trebuie să respecte standardele ridicate de creditare. Solvabilitatea se evaluează conform reglementărilor ECAF pentru creanțe private	Activul trebuie să respecte standardele ridicate de creditare. Acestea se evaluează conform reglementărilor ECAF pentru RMBD
Locul emiterii	SEE ⁽³⁾	NA	NA
Proceduri de decontare/utilizare	Locul decontării: zona euro Instrumentele trebuie depuse centralizat prin înscriere într-un cont la băncile centrale sau într-un sistem de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare (SSS) care îndeplinește standardele minime ale BCE	Procedurile Eurosistemului	Procedurile Eurosistemului
Tipul de emitent/debitor/garant	Bănci centrale Sector public Sector privat Instituții internaționale și supranaționale	Sector public Societăți nefinanciare Instituții internaționale și supranaționale	Instituții de credit

Criteria de eligibilitate	Active tranzacționabile ⁽¹⁾	Active netranzacționabile ⁽²⁾	
Sediul emitentului, debitorului și garantului	Emitent ⁽³⁾ : SEE sau țări G10 care nu aparțin SEE Debitor: SEE Garant ⁽³⁾ : SEE	Zona euro	Zona euro
Piețe acceptate	Piețe reglementate Piețe nereglementate acceptate de BCE	NA	NA
Monedă	Euro	Euro	Euro
Valoarea minimă	NA	Prag minim la momentul prezentării creanței private. Între 1 ianuarie 2007 și 31 decembrie 2011: — pentru utilizare internă: la alegerea BCN; — pentru utilizare transfrontalieră: prag comun de 500 000 euro. De la 1 ianuarie 2012: prag minim comun de 500 000 euro în întreaga zonă euro	NA
Legea aplicabilă	În cazul titlurilor de valoare garantate cu active, achiziționarea de active-garanție trebuie să fie reglementată de dreptul unui stat membru al UE. Dreptul aplicabil acestor creanțe private cu roș de garanție trebuie să fie dreptul unui stat SEE.	Dreptul aplicabil pentru contractul de creanță privată și pentru cel de mobilizare: dreptul unui stat membru Numărul total de diferite legislații aplicabile (a) contrapărții; (b) creditorului; (c) debitorului; (d) garantului (dacă este cazul); (e) contractului de creanță privată; și (f) contractului de mobilizare nu va fi mai mare de două.	NA
Utilizare transfrontalieră	Da	Da	Da

⁽¹⁾ Detalii suplimentare sunt prezentate în secțiunea 6.2.1.

⁽²⁾ Detalii suplimentare sunt prezentate în secțiunea 6.2.2.

⁽³⁾ Standardul de creditare pentru instrumentele de creanță tranzacționabile neevaluate emise sau garantate de societăți nefinanciare se stabilește pe baza sursei de evaluare a creditului alese de respectiva contraparte în conformitate cu regulile ECAF aplicabile creanțelor private, conform punctului 6.3.3. În cazul acestor titluri de creanță tranzacționabile, au fost modificate următoarele criterii de eligibilitate pentru active tranzacționabile: sediul emitentului/garantului: zona euro; locul emiterii: zona euro.”

31. Secțiunea 6.3.1 se modifică după cum urmează:

- (a) al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește sursa ECAI, evaluarea trebuie să aibă la bază un rating public. Eurosistemul își rezervă dreptul de a solicita orice clarificare pe care o consideră necesară. În privința titlurilor garantate cu active, rating-urile trebuie explicate într-un raport privind rating-ul de credit, aflat la dispoziția publicului, și anume un raport detaliat care precede vânzarea sau o nouă emisiune, care să includă, printre altele, o analiză completă a aspectelor juridice și structurale, o evaluare detaliată a pachetului de garanții, o analiză a participanților la tranzacții, precum și o analiză a oricăror altor caracteristici relevante pentru o tranzacție. Totodată, ECAI trebuie să publice rapoarte periodice de supraveghere pentru titlurile garantate cu active. Publicarea acestor rapoarte trebuie să corespundă frecvenței și programării plăților cupoanelor. Aceste rapoarte trebuie să cuprindă, cel puțin, o actualizare a datelor principale privind tranzacțiile (de exemplu, compoziția pachetului de garanții, participanții la tranzacție, structura capitalului), precum și a datelor privind randamentul.”;

- (b) al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Referința Eurosistemului pentru stabilirea cerinței minime în vederea asigurării unui nivel ridicat al standardelor de creditare («pragul de calitate a creditului») se definește în termeni de evaluare a creditului de tip «single A» (*). Eurosistemul consideră o probabilitate de nerambursare (*probability of default* – PD) de 0,10 % pe an ca fiind echivalentă cu un calificativ «single A», cu condiția ca acesta să fie examinat periodic. ECAF respectă definiția evenimentului de neplată prevăzută de Directiva privind cerințele de capital (**). Eurosistemul publică nivelul minim de rating care respectă pragul de calitate a creditului cerut pentru fiecare ECAI acceptată, fără să își asume nici o responsabilitate în ceea ce privește evaluarea ECAI, cu condiția ca acesta să fie examinat periodic. În ceea ce privește titlurile garantate cu active, referința Eurosistemului pentru stabilirea cerințelor sale minime în vederea asigurării unui nivel ridicat al standardelor de creditare se definește în termeni de evaluare a creditului de tip «triple A» (***) la momentul emisiunii. Pe durata valabilității titlului garantat cu active, pragul minim al Eurosistemului de «single A» trebuie menținut.

(*) «Single A» înseamnă un rating pe termen lung egal cu cel puțin «A-» stabilit de Fitch sau Standard & Poor's sau «A3» stabilit de Moody's sau «AL» stabilit de DBRS.

(**) Directiva privind cerințele de capital este înțeleasă ca incluzând Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare) (JO L 177, 30.6.2006, p. 1) și Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare) (JO L 177, 30.6.2006, p. 201).

(***) «Triple A» reprezintă un rating pe termen lung de tip «AAA» acordat de Fitch, Standard & Poor's sau DBRS sau de tip «Aaa» acordat de Moody's sau, dacă acesta nu este disponibil, un rating pe termen scurt de tip «F1+» acordat de Fitch sau «A-1+» acordat de Standard & Poor's sau «R-1H» acordat de DBRS.”;

- (c) al șaptelea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pot fi excluse din lista activelor eligibile activele emise sau garantate de entități care fac obiectul înghețării fondurilor și/sau al altor măsuri care restricționează utilizarea fondurilor acestora, impuse de UE sau de un al stat membru al UE în temeiul articolului 75 din tratat, sau de entități cu privire la care Consiliul guvernatorilor BCE a luat o decizie prin care se suspendă sau se exclude accesul acestora la operațiunile de piață monetară sau la facilitățile permanente ale Eurosistemului.”

32. Secțiunea 6.3.2 se modifică după cum urmează:

- (a) primul paragraf a doua liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„Evaluarea creditului de către o ECAI în cazul titlurilor garantate cu active: În cazul titlurilor garantate cu active emise la sau după 1 martie 2010, Eurosistemul solicită cel puțin două evaluări ale creditului de către orice ECAI acceptate pentru emisiune. În scopul stabilirii eligibilității acestor titluri va fi aplicată «regula celei de a doua opțiuni», care înseamnă că nu numai cea mai bună evaluarea a creditului de către o ECAI, ci și evaluarea imediat următoare trebuie să respecte pragul de calitate a creditului pentru titlurile garantate cu active. În temeiul acestei reguli, Eurosistemul impune pentru ambele evaluări ale creditului nivelul «AAA»/«Aaa» la emitere și nivelul «single A» pe durata valabilității titlului pentru ca titlurile să fie eligibile.

De la 1 martie 2011, toate titlurile garantate cu active, indiferent de data emisiunii, trebuie să aibă cel puțin două evaluări ale creditului de la orice ECAI acceptate pentru emisiune, iar pentru ca titlurile să rămână eligibile trebuie să fie îndeplinită și regula celei de a doua opțiuni.

În cazul titlurilor garantate cu active emise înainte de 1 martie 2010 care au doar o evaluare a creditului, trebuie să se obțină o a doua evaluare înainte de 1 martie 2011. În cazul titlurilor garantate cu active emise înainte de 1 martie 2009, ambele evaluări ale creditului trebuie să fie conforme nivelului «single A» pe durata de viață a titlului. În cazul titlurilor garantate cu active emise între 1 martie 2009 și 28 februarie 2010, prima evaluare a creditului trebuie să fie conformă cu nivelul «AAA»/«Aaa» la emitere și cu nivelul «single A» pe durata de valabilitate a titlului, în timp ce a doua evaluare a creditului trebuie să fie conformă cu nivelul «single A» atât la emitere (*), cât și pe durata de valabilitate a titlului.

Emisiunile fungibile continue (*fungible tap issuances*) de titluri garantate cu active sunt considerate a fi noi emisiuni de active garantate cu active. Toate titlurile garantate cu active care au fost emise sub același cod ISIN trebuie să îndeplinească criteriile de eligibilitate aplicabile la data ultimei emisiuni fungibile continue. Pentru emisiunile fungibile continue de titluri garantate cu active care nu îndeplinesc criteriile de eligibilitate aplicabile la data ultimei emisiuni fungibile continue, toate titlurile garantate cu active care au fost emise sub același cod ISIN sunt considerate neeligibile. Această regulă nu se aplică în cazul emisiunilor fungibile continue de titluri garantate cu active care se aflau pe lista Eurosistemului de active eligibile la 10 octombrie 2010 dacă cea mai recentă *tap issuance* a avut loc înainte de acea dată. Emisiunile nefungibile continue sunt considerate a fi titluri diferite garantate cu active.

(*) În ceea ce privește cea de a doua evaluare ECAI, evaluarea creditului la emitere se referă la evaluarea creditului atunci când a fost emisă sau publicată pentru prima dată de către ECAI.”;

- (b) primul paragraf a treia liniuță a treia subliniuță se înlocuiește cu următorul text:

„Garanția trebuie să fie reglementată de legea unui stat membru al UE și trebuie să fie validă, obligatorie și opozabilă garantului din punct de vedere juridic.”;

- (c) la al doilea paragraf prima liniuță, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Emitenți sau garanți din sectorul public din zona euro: În cazul în care un activ tranzacționabil este emis sau garantat de o administrație regională, o autoritate locală sau o entitate din sectorul public (PSE) cu sediul în zona euro în conformitate cu Directiva privind cerințele de capital, se aplică următoarea procedură.”;

- (d) al doilea paragraf a doua liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„Emitenți sau garanți societăți nefinanciare din zona euro: În cazul în care standardele înalte de creditare pentru activele tranzacționabile emise/garantate de societăți nefinanciare (*) cu sediul în zona euro nu pot fi stabilite pe baza unei evaluări a creditului efectuată de către o ECAI pentru emisiune, emitent sau garant, se aplică regulile ECAF referitoare la creanțele private, iar contrapărțile pot să utilizeze propriile sisteme interne de rating (IRB), sistemele interne ale BCN de evaluare a creditului sau instrumentele de rating ale terților. Instrumentele de creanță tranzacționabile fără rating emise de societăți nefinanciare nu sunt incluse în lista publică a activelor tranzacționabile eligibile.

(*) A se vedea nota de subsol 12 din prezentul capitol.”

33. Secțiunea 6.3.3 se modifică după cum urmează:

- (a) la al cincilea paragraf prima liniuță (Debitori sau garanți din sectorul public) punctul (ii), nota de subsol 35 se înlocuiește cu următorul text:

„⁽³⁵⁾ A se vedea nota de subsol 34 din prezentul capitol.”;

- (b) la al cincilea paragraf prima liniuță punctul (iii), nota de subsol 36 se înlocuiește cu următorul text:

„⁽³⁶⁾ A se vedea nota de subsol 39 din prezentul capitol.”;

- (c) la al cincilea paragraf a doua liniuță (Debitori sau garanți reprezentând societăți nefinanciare), nota de subsol 37 (prima notă de subsol de la acea liniuță) se înlocuiește cu următorul text:

„⁽³⁷⁾ În cazul în care contrapartea a ales o ECAI drept sursă a evaluării creditului, aceasta poate folosi regula celui mai bun rating (a se vedea nota de subsol 34 din prezentul capitol).”;

- (d) al șaselea paragraf a treia liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„Garanția trebuie să fie reglementată de dreptul unui stat membru al UE și trebuie să fie validă, obligatorie și opozabilă garantului din punct de vedere juridic.”

34. În secțiunea 6.3.4, al paisprezecelea paragraf (primul paragraf din cadrul titlului „Instrumente de rating (IR) ale terților”) se înlocuiește cu următorul text:

„Sursa IR constă în entități care evaluează calitatea creditului debitorilor folosind în principal modele cantitative într-o manieră mecanică și sistematică, bazându-se, printre alte informații, pe conturile auditate, și ale căror evaluări ale creditului nu sunt destinate publicării. Furnizorul de IR care dorește să participe într-o ECAI trebuie să depună o cerere la BCN a statutului în care acesta este înregistrat, folosind modelul transmis de Eurosistem, completat de documentația suplimentară prevăzută în model. Contrapărțile care doresc să utilizeze pentru ECAF un anumit furnizor de IR care nu este acceptat de Eurosistem trebuie să depună o cerere la BCN a statutului în care acestea sunt înregistrate folosind modelul transmis de Eurosistem, completat de documentația suplimentară prevăzută în model. Eurosistemul decide dacă acceptă furnizorul de IR pe baza evaluării conformității cu criteriile de acceptare stabilite de Eurosistem (*).

(* Criteriile de acceptare sunt prezentate pe website-ul BCE (www.ecb.europa.eu).

35. În Secțiunea 6.4.1, caseta 7 se înlocuiește cu următorul text:

„CASETA 7

Măsuri de control al riscurilor

Eurosistemul aplică următoarele măsuri de control al riscurilor:

— *Marje de ajustare a valorii*

Eurosistemul aplică «marje de ajustare a valorii» pentru evaluarea activelor-garanție. Acest lucru presupune că valoarea activului-garanție este calculată ca valoare de piață a activului din care se scade un anumit procent (marjă de ajustare a valorii).

— *Marje de variație (evaluare la prețul pieței)*

Eurosistemul impune menținerea în timp a valorii de piață ajustate a activelor-garanție folosite în tranzacțiile reversibile ce au ca scop furnizarea de lichidități. Acest lucru înseamnă că, în cazul în care valoarea activelor-garanție, măsurată cu regularitate, scade sub un anumit nivel, BCN va solicita contrapărții să furnizeze active suplimentare sau lichiditate (adică va face un apel în marjă). În mod asemănător, în cazul în care valoarea activelor-garanție, în urma reevaluării acestora, depășește un anumit nivel, contrapartea își poate retrage activele sau lichiditatea în exces. (Calculule relevante pentru efectuarea apelurilor în marjă sunt prezentate în caseta 8.)

— *Limite în privința folosirii instrumentelor de creanță negarantate*

Eurosistemul aplică limite pentru folosirea instrumentelor de creanță negarantate astfel cum este prezentat în secțiunea 6.4.2.

De asemenea, următoarele măsuri de control al riscurilor pot fi aplicate de Eurosistem în orice moment în cazul în care este necesar pentru asigurarea unei protecții corespunzătoare a Eurosistemului împotriva riscurilor, în sensul articolului 18.1 din Statutul SEBC:

— *Marjele inițiale*

În toate tranzacțiile reversibile care au ca scop furnizarea de lichiditate, Eurosistemul poate aplica marje inițiale. Acest lucru înseamnă furnizarea de către contrapărți a unor active-garanție care să aibă o valoare cel puțin egală cu lichiditatea furnizată de Eurosistem plus valoarea marjei inițiale.

— *Limite în privința emitenților/debitorilor sau garanțiilor*

Eurosistemul poate aplica limite suplimentare, altele decât cele aplicate utilizării instrumentelor de creanță negarantate, în privința expunerii față de emitenți/debitori sau garanți. Asemenea limite pot fi aplicate, de asemenea, anumitor contrapărți, în special în cazul în care calitatea creditului contrapărții pare să fie puternic corelată cu calitatea creditului garanției prezentate de contraparte.

— *Aplicarea de marje suplimentare de ajustare a valorii*

Eurosistemul poate aplica marje suplimentare de ajustare a valorii dacă acest lucru este necesar pentru asigurarea unei protecții adecvate împotriva riscului pentru Eurosistem în conformitate cu articolul 18.1 din Statutul SEBC.

— *Garanții suplimentare*

În vederea acceptării anumitor active, Eurosistemul poate solicita garanții suplimentare de la entitățile cu o situație solidă din punct de vedere financiar.

— *Excluderea*

Eurosistemul poate exclude folosirea anumitor active în cadrul operațiunilor sale de politică monetară. Această excludere poate fi aplicată, de asemenea, în ceea ce privește anumite contrapărți, în special în cazul în care calitatea creditului contrapărții pare să fie puternic corelată cu calitatea creditului garanției prezentate de contraparte.”

36. Secțiunea 6.4.2 se modifică după cum urmează:

(a) a treia liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„Eurosistemul limitează utilizarea de instrumente de creanță negarantate emise de o instituție de credit sau de orice altă entitate cu care instituția de credit are legături strânse în sensul secțiunii 6.2.3. Astfel de active pot fi folosite ca garanție de o contraparte doar în măsura în care valoarea alocată acelei garanții de către Eurosistem după aplicarea marjelor de ajustare nu depășește 10 % din valoarea totală a garanției prezentate de contraparte după aplicarea marjelor de ajustare. Această limită nu se aplică acelor active care sunt garantate de o entitate din sectorul public care are dreptul de a percepe impozite sau dacă valoarea activelor după aplicarea marjelor de ajustare nu depășește 50 de milioane EUR. În cazul unei fuziuni între doi sau mai mulți emitenți de astfel de active sau al stabilirii unei legături strânse între astfel de emitenți, acești emitenți sunt tratați ca un singur grup de emitenți, în contextul acestei limitări, numai până la un an de la data fuziunii sau a stabilirii legăturii strânse.”;

(b) în tabelul 6, nota de subsol 4 se înlocuiește cu următorul text:

„⁽⁴⁾ În categoria II de lichiditate sunt incluse numai activele tranzacționabile emise de emitenți care au fost clasificați de BCE ca agenții. Activele tranzacționabile emise de alte agenții sunt incluse în categoria III sau IV de lichiditate, în funcție de emitent și de tipul de activ.”

37. Secțiunea 6.6.1 se modifică după cum urmează:

(a) la al doilea paragraf, nota de subsol 52 se înlocuiește cu următorul text:

„⁽⁵²⁾ A se vedea nota de subsol 57 din prezentul capitol.”;

(b) la al treilea paragraf, nota de subsol 53 se înlocuiește cu următorul text:

„⁽⁵³⁾ A se vedea nota de subsol 57 din prezentul capitol.”

38. În secțiunea 6.7, al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Contrapărțile care sunt sucursale ale instituțiilor de credit înregistrate în afara SEE sau în afara Elveției nu pot utiliza astfel de active drept garanție.”

39. În secțiunea 7.1, al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În aplicarea regimului rezervelor minime obligatorii, BCE este obligată să acționeze în conformitate cu obiectivele Eurosistemului definite la articolul 127 din tratat și la articolul 2 din Statutul SEBC, ceea ce implică, *inter alia*, principiul evitării unor acțiuni inoportune și semnificative de delocalizare sau de dezintermediere.”

40. Secțiunea 7.2 se înlocuiește cu următorul text:

„În conformitate cu articolul 19.1 din Statutul SEBC, BCE impune instituțiilor de credit cu sediul social în statele membre să constituie rezerve minime obligatorii. Acest lucru presupune că sucursalele din zona euro ale instituțiilor de credit care nu sunt înregistrate în zona euro sunt, de asemenea, supuse regimului rezervelor minime obligatorii al Eurosistemului. Cu toate acestea, sucursalele cu sediul în afara zonei euro ale instituțiilor de credit înregistrate în zona euro nu sunt supuse acestui regim.

Instituțiile sunt exonerate în mod automat de obligația de constituire a rezervelor minime de la începutul perioadei de aplicare în cursul căreia le-a fost retrasă autorizația sau au renunțat la autorizație sau în care o autoritate judiciară sau orice altă autoritate competentă dintr-un stat membru a luat o decizie prin care supune instituția procedurii de lichidare. În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2531/98 al Consiliului și cu Regulamentul BCE/2003/9, BCE poate, de asemenea, să exoneraze anumite instituții de obligațiile care le revin în cadrul regimului rezervelor minime obligatorii al Eurosistemului, în mod nediscriminatoriu, în cazul în care acestea fac obiectul măsurilor de reorganizare sau al deciziei de înghețare a fondurilor și/sau al altor măsuri impuse de UE în temeiul articolului 75 din tratat sau de un alt stat membru care restricționează utilizarea fondurilor acestora sau în privința cărora Consiliul guvernatorilor BCE a luat o decizie prin care le este suspendat sau suprimat accesul la operațiunile de piață monetară sau la facilitățile permanente oferite de Eurosistem sau în cazul în care obiectivele regimului rezervelor minime obligatorii al Eurosistemului nu ar fi îndeplinite prin impunerea acestor obligații în privința instituțiilor respective. În cazul în care decizia Consiliului guvernatorilor cu privire la orice astfel de exonerare se întemeiază pe obiectivele regimului rezervelor minime obligatorii al Eurosistemului, BCE ia în considerare unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

- instituția este autorizată să îndeplinească numai funcții specifice;
- instituției i se interzice să îndeplinească funcții bancare în mod activ, în concurență cu alte instituții de credit; și/sau

- instituția are obligația legală de a afecta toate depozitele sale unor programe de asistență pentru dezvoltare regională și/sau internațională.

BCE întocmește și actualizează o listă a instituțiilor supuse regimului rezervelor minime obligatorii al Eurosistemului. De asemenea, BCE publică o listă a instituțiilor exonerate de obligațiile care le revin în cadrul regimului rezervelor minime obligatorii din alte motive decât acelea de a fi supuse unor măsuri de reorganizare sau de înghețare a fondurilor și/sau altor măsuri impuse de UE în temeiul articolului 75 din tratat sau de un stat membru, care restricționează utilizarea fondurilor acestora, sau în privința cărora Consiliul guvernatorilor BCE a emis o decizie prin care le este suspendat sau exclus accesul la operațiunile de piață monetară sau la facilitățile permanente oferite de Eurosistem (*). Contrapărțile se pot baza pe aceste liste pentru a stabili dacă pasivele lor sunt datorate unei alte instituții care este supusă, la rândul său, obligației de a constitui rezerve minime obligatorii. Listele, puse la dispoziția publicului după închiderea activității în ultima zi lucrătoare pentru Eurosistem a fiecărei luni calendaristice, sunt valabile pentru calcularea bazei de calcul a rezervelor minime obligatorii pentru perioada de aplicare care începe în a doua lună calendaristică care urmează lunii calendaristice respective. De exemplu, lista publicată la sfârșitul lunii februarie ar fi valabilă pentru determinarea bazei de calcul a rezervelor minime obligatorii pentru perioada de aplicare care începe în luna aprilie.

(*) Listele sunt puse la dispoziția publicului pe website-ul BCE (www.ecb.europa.eu).

41. Secțiunea 7.3 se modifică după cum urmează:

- (a) în al șaptelea paragraf (al doilea paragraf din cadrul titlului „Calcularea rezervelor minime obligatorii”), nota de subsol 7 se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Pentru instituțiile care au permisiunea de a raporta date statistice ca grup pe o bază agregată în conformitate cu dispozițiile cadrului de raportare pentru statisticile monetare și bancare ale BCE (a se vedea anexa 4), numai o astfel de permisiune va fi acordată grupului ca întreg, cu excepția cazului în care instituțiile furnizează date privind baza de calcul a rezervelor minime obligatorii și rezervele deținute într-o manieră suficient de detaliată astfel încât să permită Eurosistemului să le verifice acuratețea și calitatea și să stabilească cerințele relevante cu privire la rezervele minime obligatorii pentru fiecare instituție individuală inclusă în grup.”;

- (b) în caseta 9, nota de subsol (*) se înlocuiește cu următorul text:

„(*) Regulamentul (CE) nr. 25/2009 al Băncii Centrale Europene din 19 decembrie 2008 privind bilanțul sectorului instituții financiare monetare (reformare) (BCE/2008/32) (JO L 15, 20.1.2009, p. 14) prevede în mod explicit raportarea pasivelor sub formă de depozite la valoarea nominală. Valoarea nominală este suma principalului pe care debitorul este obligat prin contract să o ramburseze unui creditor. Această modificare a devenit necesară deoarece Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1) a fost modificată astfel încât anumite instrumente financiare să poată fi evaluate la valoarea corectă.”

42. În secțiunea 7.4, al doilea paragraf (primul paragraf din cadrul titlului „Rezerve constituite”) se înlocuiește cu următorul text:

„Fiecare instituție trebuie să păstreze rezervele minime obligatorii în unul sau mai multe conturi de rezerve deschise la BCN a statului membru în care este înregistrată. Pentru instituțiile care au mai mult de o unitate într-un stat membru, obligația de a constitui rezervele minime obligatorii agregate pentru toate unitățile interne revine sediului central (*). O instituție care are unități în mai multe state membre trebuie să constituie rezerve minime obligatorii la BCN a fiecărui stat membru în care are o unitate, în funcție de baza de calcul a rezervelor a rezervelor minime obligatorii din statul membru respectiv.

(*) Dacă o instituție nu are sediul social/central într-un stat membru în care este stabilită, trebuie să desemneze o sucursală principală care devine astfel responsabilă cu constituirea rezervelor minime obligatorii agregate pentru toate unitățile instituției din respectivul stat membru.”

43. Anexa 2 se modifică după cum urmează:

- (a) definiția pentru „legături strânse” se înlocuiește cu următoarea definiție:

„**Legături strânse** [*close links*]: o situație în care **contrapartea** este legată de un emitent/debitor/garant de active eligibile prin faptul că: (a) contrapartea deține direct, sau indirect prin una sau mai multe întreprinderi, 20 % sau mai mult din capitalul emitentului/debitorului/garantului; sau (b) emitentul/debitorul/garantul deține direct, sau indirect prin una sau mai multe întreprinderi, 20 % sau mai mult din capitalul contrapărții; sau (c) un terț deține mai mult de 20 % din capitalul contrapărții și mai mult de 20 % din capitalul emitentului/debitorului/garantului, direct sau indirect, prin una sau mai multe alte întreprinderi.”;

- (b) definiția pentru „instituție de credit” se înlocuiește cu următoarea definiție:

„**Instituție de credit** [*credit institution*]: o instituție de credit în sensul articolului 2 și al articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare) (*), astfel cum a fost transpusă în legislația națională, care este supusă supravegherii de către o autoritate competentă; sau o altă instituție de credit în sensul articolului 123 alineatul (2) din tratat, care este supusă unei supravegheri de un nivel comparabil cu supravegherea efectuată de o autoritate competentă.

(*) JO L 177, 30.6.2006, p. 1.”;

- (c) definiția pentru „moneda electronică” se elimină;
- (d) se introduce o definiție pentru „Furnizarea de lichiditate într-o tranzacție privind titluri garantate cu active (ABS)”:

„**Furnizarea de lichiditate într-o tranzacție privind titluri garantate cu active (ABS)** [*Liquidity support in an ABS transaction*]: orice element structural care poate fi folosit pentru acoperirea oricărei lipse temporare de numerar care ar putea apărea pe parcursul valabilității unei tranzacții.”;

- (e) definiția pentru „Instrumente de rating (IR)” se înlocuiește cu următoarea definiție:

„**Instrumente de rating (IR)** [*rating tools – RT*]: o sursă de evaluare a calității creditului, inclusă în ECAF, care este furnizată de acele entități care evaluează calitatea creditelor debitorilor folosind în principal modele cantitative într-o manieră mecanică și sistematică, bazându-se, printre alte informații, pe conturile auditate, și ale căror evaluări ale creditelor nu sunt destinate publicării. Aceste entități trebuie să fie acceptate individual de Eurosistem înainte de a deveni parte a ECAF.”;

- (f) definiția pentru „Tratat” se înlocuiește cu următoarea definiție:

„**Tratat** [*Treaty*]: Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.”

44. Anexa 4 se modifică după cum urmează:

- (a) în secțiunea 1, următoarea notă de subsol (*) se adaugă la finalul titlului Regulamentului (CE) nr. 2533/98:

„(*) JO L 318, 27.11.1998, p. 8.”;

- (b) primul paragraf al secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Scopul Regulamentului (CE) nr. 25/2009 al Băncii Centrale Europene din 19 decembrie 2008 privind bilanțul sectorului instituției financiare monetare (reformare) (BCE/2008/32) (*) este de a permite BCE și, în conformitate cu articolul 5.2 din Statutul SEBC, de a permite BCN – care realizează această activitate în măsura în care este posibil – să colecteze materialul statistic necesar îndeplinirii misiunilor SEBC și, în special, misiunii acestuia de a defini și pune în aplicare politica monetară a Uniunii în conformitate cu articolul 127 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Informațiile statistice colectate în conformitate cu Regulamentul BCE/2008/32 se utilizează pentru a stabili bilanțul consolidat al sectorului instituției financiare monetare (IFM), al cărui scop principal este de a oferi BCE o imagine statistică cuprinzătoare a evoluțiilor monetare privind activele și pasivele financiare agregate ale IFM din statele membre participante, considerate ca fiind un singur teritoriu economic.

(*) JO L 15, 20.1.2009, p. 14.”;

- (c) al patrulea paragraf al secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„În al doilea rând, obligațiile de raportare prevăzute de Regulamentul BCE/2008/32 trebuie să respecte principiile de transparență și siguranță juridică. Motivul acestui fapt este că regulamentul menționat anterior este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în întreaga zonă euro. Acesta creează direct obligații în sarcina persoanelor fizice și juridice cărora BCE le poate impune sancțiuni ori de câte ori cerințele de raportare ale BCE nu sunt îndeplinite [a se vedea articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 2533/98]. Obligațiile de raportare sunt, prin urmare, clar definite și orice acțiune a BCE din cadrul verificării sau colectării obligatorii a informațiilor statistice respectă principiile clare. În al treilea rând, BCE trebuie să minimizeze sarcina de raportare, în conformitate cu principiile statistice care guvernează dezvoltarea, producerea și diseminarea statisticilor de către SEBC (a se vedea articolul 3a din Regulamentul (CE) nr. 2533/98). Aceste principii sunt definite suplimentar de SEBC în angajamentul public privind statistica europeană, astfel cum este publicat pe website-ul BCE.”;

- (d) al cincilea paragraf al secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Prin urmare, materialul statistic colectat de BCN în temeiul Regulamentului BCE/2008/32 este utilizat și pentru a stabili baza de calcul a rezervelor minime obligatorii în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1745/2003 al Băncii Centrale Europene din 12 septembrie 2003 privind aplicarea rezervelor minime obligatorii (BCE/2003/9) (*).

(*) JO L 250, 2.10.2003, p. 10.”;

- (e) al șaselea paragraf al secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Regulamentul BCE/2008/32 definește, în termeni generali, doar unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare, obligațiile acestora de raportare și principiile în conformitate cu care BCE și BCN își exercită în mod normal competențele de verificare sau de colectare obligatorie a informațiilor statistice. Detaliile privind informațiile statistice care urmează să fie raportate în vederea îndeplinirii cerințelor de raportare statistică ale BCE, precum și standardele minime care trebuie respectate sunt menționate în anexele I-IV la Regulamentul BCE/2008/32.”;

- (f) secțiunea 3 se înlocuiește cu următorul text:

„IFM cuprind instituțiile de credit rezidente, astfel cum sunt definite în dreptul Uniunii, precum și toate celelalte instituții financiare rezidente a căror activitate constă în primirea de depozite și/sau de substitute apropiate pentru depozite de la entitățile care nu sunt IFM și în acordarea de credite și/sau realizarea de investiții în valori mobiliare, în nume propriu (cel puțin în termeni economici). BCE întocmește și actualizează o listă a instituțiilor în conformitate cu această definiție, cu respectarea principiilor de clasificare menționate în anexa I la Regulamentul BCE/2008/32. Competența de a întocmi și actualiza această listă a IFM pentru scopuri statistice aparține Comitetului executiv al BCE. Ansamblul IFM rezidente în zona euro reprezintă populația statistică efectivă cu obligații de raportare. BCN au dreptul de a acorda derogări pentru IFM de dimensiuni mici în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul BCE/2008/32. Aceste derogări permit BCN să aplice metoda «trunchierea cozii distribuției».”;

- (g) secțiunea 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a întocmi bilanțul consolidat, unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare rezidente trebuie să raporteze lunar informații statistice referitoare la bilanțul lor. Informații suplimentare sunt necesare trimestrial. Informațiile statistice care trebuie raportate sunt menționate în anexa I la Regulamentul BCE/2008/32. Datele statistice relevante sunt colectate de BCN, care trebuie să definească procedurile de raportare care trebuie respectate.

Regulamentul BCE/2008/32 nu împiedică BCN să colecteze, de la unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare, informațiile statistice necesare pentru îndeplinirea cerințelor statistice ale BCE, ca parte a unui cadru de raportare statistică mai larg creat de BCN pe propria răspundere, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern sau cu uzanțele consacrate și care servește altor scopuri statistice. Totuși, acest fapt nu ar trebui să aducă atingere îndeplinirii cerințelor statistice prevăzute în Regulamentul BCE/2008/32. În cazuri specifice, BCE se poate baza, pentru îndeplinirea cerințelor sale, pe informațiile statistice colectate în astfel de scopuri.

Consecința derogării acordate de o BCN în conformitate cu definiția menționată anterior este că IFM mici în cauză sunt supuse unor obligații de raportare restrânse (care presupun, printre altele, numai raportare trimestrială) care sunt obligatorii în contextul rezervelor minime obligatorii și sunt specificate în anexa III la Regulamentul BCE/2008/32. Cerințele pentru aceste IFM mici care nu sunt instituții de credit sunt prevăzute în articolul 8 din regulamentul menționat anterior. Totuși, IFM cărora li s-a acordat o derogare au opțiunea de a îndeplini toate cerințele de raportare.”;

- (h) primele opt paragrafe ale secțiunii 5 se înlocuiesc cu următorul text:

„Pentru a minimiza sarcina de raportare și pentru a evita colectarea dublă de informații statistice, informațiile statistice privind bilanțul raportate de IFM în temeiul Regulamentului BCE/2008/32 sunt folosite și pentru stabilirea bazei de calcul a rezervelor minime obligatorii în conformitate cu Regulamentul BCE/2003/9.

Într-adevăr, în scopuri statistice, agenții raportori trebuie să raporteze datele către BCN respective în conformitate cu structura prezentată în tabelul 1 prezentat în continuare, care este inclus în anexa III la Regulamentul BCE/2008/32. În tabelul 1, rubricile marcate cu «*» sunt utilizate de instituțiile raportoare pentru determinarea bazei de calcul a rezervelor minime obligatorii (a se vedea caseta 9 din capitolul 7).

Pentru a determina corect baza de calcul a rezervelor minime obligatorii la care se aplică o rată pozitivă a rezervelor este necesară o defalcare detaliată a depozitelor cu scadență de peste doi ani, a depozitelor rambursabile cu preaviz de peste doi ani și a datoriilor aferente contractelor de report ale instituțiilor de credit în raport cu următoarele sectoare: «IFM» («teritoriul național» și «alte state membre participante»), «instituții de credit supuse regimului rezervelor minime obligatorii, BCE și BCN» și «administrația centrală», precum și în raport cu «restul lumii».

De asemenea, în funcție de sistemele naționale de colectare și fără a aduce atingere respectării integrale a definițiilor și principiilor de clasificare din bilanțul IFM prevăzute de Regulamentul BCE/2008/32, instituțiile de credit supuse regimului rezervelor minime obligatorii pot raporta, ca alternativă, datele necesare determinării bazei de calcul a rezervelor minime obligatorii, cu excepția celor legate de instrumentele negociabile, în conformitate cu tabelul 1a, cu condiția ca niciuna dintre pozițiile indicate cu caractere aldine din tabelul 1 să nu fie afectate.

Anexa III la Regulamentul BCE/2008/32 conține dispoziții specifice și tranzitorii, precum și dispoziții privind fuziunile care implică instituții de credit în vederea aplicării regimului rezervelor minime obligatorii.

Anexa III la Regulamentul BCE/2008/32 include, în special, un mecanism de raportare pentru instituțiile de credit aflate «în coada distribuției». Instituțiile de credit aflate «în coada distribuției» trebuie să raporteze, cel puțin, datele trimestriale necesare determinării bazei de calcul a rezervelor minime obligatorii în conformitate cu tabelul 1a. Aceste instituții se asigură că raportarea efectuată în conformitate cu tabelul 1a respectă pe deplin definițiile și clasificările aplicabile din tabelul 1. Datele privind baza de calcul a rezervelor instituțiilor aflate «în coada distribuției» se bazează pe datele de la sfârșitul trimestrului colectate de băncile centrale naționale pentru trei perioade de constituire a rezervelor.

Anexa III include și dispoziții privind raportarea de către instituțiile de credit ca grup pe bază agregată. Atunci când se primește autorizația din partea BCE, instituțiile de credit din cadrul unui singur teritoriu național și care sunt supuse regimului rezervelor minime obligatorii pot raporta ca grup datele statistice privind baza de calcul consolidată a rezervelor minime obligatorii, cu condiția ca toate instituțiile implicate să fi renunțat la beneficiul oricărei deduceri forfetare din rezervele minime obligatorii. Beneficiul deducerii forfetare se aplică, totuși, grupului luat ca întreg. Dacă unui grup de instituții de credit i s-a acordat permisiunea de a deține rezerve minime obligatorii printr-un intermediar, dar nu beneficiază de raportarea statistică la nivel de grup menționată în prezenta secțiune, BCN relevantă poate autoriza intermediarul să efectueze raportarea statistică agregată (alta decât cea referitoare la baza de calcul a rezervelor minime obligatorii) în numele acestui grup de instituții de credit. În acest caz, beneficiul reducerii forfetare se alică pentru fiecare membru al grupului. Toate instituțiile în cauză sunt incluse separat în lista de IFM a BCE.

În plus, anexa mai cuprinde și dispoziții care se aplică în cazul fuziunilor care implică instituții de credit. Termenii «fuziune», «instituții care fuzionează» și «instituție care realizează achiziția» au semnificațiile precizate în articolul 1 din Regulamentul BCE/2003/9. Pentru perioada de aplicare în cadrul căreia fuziunea intră în vigoare, obligațiile de constituire a rezervelor minime obligatorii ale instituției beneficiare se determină și trebuie să fie respectate astfel cum este prevăzut la articolul 13 din regulamentul menționat anterior. Pentru perioadele de aplicare consecutive, rezervele minime obligatorii ale instituției care realizează achiziția se determină folosind baza de calcul a rezervelor minime obligatorii și informațiile statistice în conformitate cu normele specifice (a se vedea tabelul din anexa III la Regulamentul BCE/2008/32), dacă se aplică. În caz contrar, se aplică normele obișnuite privind raportarea informațiilor statistice și determinarea obligațiilor de constituire a rezervelor minime obligatorii în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul BCE/2003/9. În plus, BCN relevantă poate autoriza instituția care realizează achiziția să își îndeplinească obligația de raportare statistică prin intermediul unor proceduri temporare. Această derogare de la procedurile normale de raportare trebuie să se limiteze la o perioadă de timp cât mai scurtă posibil care, în orice caz, nu trebuie să depășească șase luni de la intrarea în vigoare a fuziunii. Această derogare nu aduce atingere obligației instituției care realizează achiziția de a-și îndeplini obligațiile de raportare în conformitate cu Regulamentul BCE/2008/32 și, după caz, obligației acestei instituții de a își asuma obligațiile de raportare ale instituțiilor care fuzionează.”;

- (i) secțiunea 6 se înlocuiește cu următorul text:

„BCE și BCN exercită în mod normal competența de a verifica și colecta în mod obligatoriu informațiile statistice ori de câte ori standardele minime privind transmiterea, acuratețea, conformitatea din punct de vedere al conceptelor și revizuirea nu sunt respectate. Aceste standarde minime sunt prevăzute în anexa IV la Regulamentul BCE/2008/32.”;

(j) secțiunea 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Deoarece, în temeiul articolului 34.1 din Statutul SEBC, un regulament nu conferă drepturi și nu impune obligații statelor membre care fac obiectul unei derogări (articolul 42.1 din Statutul SEBC) și Danemarcei (articolul 2 din Protocolul privind anumite dispoziții privind Danemarca) și nu se aplică în cazul Regatului Unit (articolul 8 din Protocolul privind unele dispoziții referitoare la Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord), Regulamentul BCE/2008/32 se aplică numai în statele membre participante.

Cu toate acestea, articolul 5 din Statutul SEBC privind competența BCE și a BCN în domeniul statisticii și Regulamentul (CE) nr. 2533/98 se aplică în toate statele membre. De asemenea, aceasta implică, în coroborare cu articolul 4 alineatul (3) al doilea și al treilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană, o obligație a statelor membre neparticipante de a elabora și de a pune în aplicare la nivel național toate măsurile pe care le consideră adecvate în vederea colectării informațiilor statistice necesare pentru a îndeplini cerințele de raportare statistică ale BCE și în vederea finalizării în timp util a pregătirilor în domeniul statistic pentru a putea deveni state membre participante. Această obligație este prezentată în mod explicit în articolul 4 și în considerentul 17 din Regulamentul (CE) nr. 2533/98. Din motive de transparență, această obligație specială este reamintită în considerentele Regulamentului BCE/2008/32.”;

(k) tabelul se înlocuiește cu următorul tabel:

„Tabelul 1

Stocuri cu raportare lunară ⁽¹⁾

POSTURI DE BILANȚ	A. Național									
	IFM ⁽²⁾			Non-IFM						
	Instituții de credit	din care: instituții de credit care intră sub incidența CRMO, BCE și BCN	Administrația publică (S.13)		Total	Alte sectoare rezidente				
			Administrație centrală (S.1311)	Alte administrații publice		Alți intermediari financiari + auxiliari financiari (S.123 + S.124)		Societăți de asigurări și fonduri de pensii (S.125)	Societăți nefinanciare (S.11)	Gospodăriile populației + instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor populației (S.14 + S.15)
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	din care: contrapărți centrale ⁽⁴⁾	din care: SVI	(g)	(h)	(i)
PASIVE										
8 Numerar în circulație										
9 Depozite	*	*	*							
cu scadența până la 1 an										
cu scadența peste 1 an										
Din care depozite transferabile										
Din care cu scadența până la 2 ani										
Din care credite sindicalizate										
9e Euro	*	*								
9.1e Overnight				*	*					
Din care depozite transferabile										
9.2e La termen										
cu scadența până la 1 an				*	*					
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani				*	*					
cu scadența peste 2 ani	*	*	*	*	*					
9.3e Rambursabil după notificare										
cu scadența până la 3 luni				*	*					
cu scadența peste 3 luni				*	*					
din care peste 2 ani ⁽²⁾	*	*	*	*	*					
9.4e Operațiuni repo	*	*	*	*	*					
9x Valute externe										
9.1x Overnight				*	*					
9.2x La termen										
cu scadența până la 1 an				*	*					
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani				*	*					
cu scadența peste 2 ani	*	*	*	*	*					
9.3x Rambursabil după notificare										
cu scadența până la 3 luni				*	*					
cu scadența peste 3 luni				*	*					
din care peste 2 ani ⁽²⁾	*	*	*	*	*					
9.4x Operațiuni repo	*	*	*	*	*					

B. Alte state membre participante											C. Restul lumii			D. Nealocate
IFM (?)		Non-IFM									Total	Bănci	Non-bănci	
Instituții de credit	din care: instituții de credit care intră sub incidența CRMO, BCE și BCN	Administrația publică (S.13)		Total	Alte sectoare rezidente				Gospodăriile populației + instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor populației (S.14 + S.15)					
		Administrație centrală (S.1311)	Alte administrații publice		Alți intermediari financiari + auxiliari financiari (S.123 + S.124)		Societăți de asigurări și fonduri de pensii (S.125)	Societăți nefinanciare (S.11)						
(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	din care: contrapărți centrale (*)	din care: SVI	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)		
*	*	*									*			
*	*			*	*									
				*	*									
				*	*									
*	*	*	*	*	*						*			
				*	*									
				*	*									
*	*	*	*	*	*						*			
				*	*									
*	*	*	*	*	*						*			
*	*	*	*	*	*						*			

POSTURI DE BILANȚ	A. Național									
	IFM ⁽²⁾		Non-IFM							
	Instituții de credit	din care: instituții de credit care intră sub incidența CRMO, BCE și BCN	Administrația publică (S.13)		Total	Alte sectoare rezidente				
			Administrație centrală (S.1311)	Alte administrații publice		Alți intermediari financiari + auxiliari financiari (S.123 + S.124)		Societăți de asigurări și fonduri de pensii (S.125)	Societăți nefinanciare (S.11)	Gospodăriile populației + instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor populației (S.14 + S.15)
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	din care: contrapărți centrale ⁽⁴⁾	din care: SVI	(g)	(h)	(i)
10 Acțiuni/unități de fond ale FPM ⁽³⁾										
11 Titluri de creanță emise										
11e Euro										
cu scadența până la 1 an										
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani										
Din care cu scadența la cel mult 2 ani și cu garanția de recuperare la răscumpărare a capitalului investit mai mică de 100 %										
cu scadența peste 2 ani										
11x Valute externe										
cu scadența până la 1 an										
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani										
Din care cu scadența la cel mult 2 ani și cu garanția de recuperare la răscumpărare a capitalului investit mai mică de 100 %										
cu scadența peste 2 ani										
12 Capital și rezerve										
13 Alte pasive										

POSTURI DE BILANȚ	A. Național										
	IFM	Non-IFM									
		Administrație publică (S.13)	Alte sectoare rezidente							Gospodăriile populației + instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor populației (S.14 + S.15)	
			Total (e)	Alți intermediari financiari + auxiliari financiari (S.123 + S.124) (f)		Societăți de asigurări și fonduri de pensii (S.125)	Societăți nefinanciare (S.11)	Total	Credite pentru consum	Credite pentru achiziționarea de locuințe	Alte credite
		din care: contrapărți centrale (*)	din care: SVI						din care: IPF/AP (?)		
ACTIV											
1 Numerar											
1e din care euro											
2 Credite											
cu scadența până la 1 an											
cu scadența peste 1 an și până la 5 ani											
cu scadența peste 5 ani											
din care: credite sindicalizate											
din care: operațiuni repo											
2e din care euro											
— din care: credite reînnoibile automat și credite acordate pe descoperit de cont											
— din care credite de oportunitate prin card de credit											
— din care credite extinse prin card de credit											
3 Titluri de valoare, altele decât acțiunile											
3e Euro											
cu scadența până la 1 an											
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani											
cu scadența peste 2 ani											
3x Valute externe											
cu scadența până la 1 an											
cu scadența peste 1 an și până la 2 ani											
cu scadența peste 2 ani											
4 Acțiuni/unități de fond ale FPM											
5 Acțiuni și alte titluri de participație											
6 Active fixe											
7 Alte active											

(1) Căsuțele marcate cu «*» se utilizează pentru determinarea bazei de calcul a rezervelor minime obligatorii. În ceea ce privește titlurile de creanță, instituțiile de credit fie prezintă o dovadă a elementelor de pasiv care urmează să fie excluse din baza de calcul a rezervelor minime obligatorii, fie aplică o deducere standardizată sub forma unui procent fix, stabilit de BCE. Căsuțele neîncadrate cu linie îngroșată se raportează numai de instituțiile de credit care fac obiectul cerințelor de constituire a rezervelor minime obligatorii (CRMO). A se vedea, de asemenea, normele speciale privind aplicarea rezervelor minime obligatorii din anexa III la Regulamentul BCE/2008/32.

(2) Până la noi dispoziții, raportarea acestui post de bilanț este voluntară.

(3) Datele raportate în cadrul acestui post pot face obiectul diferitelor proceduri de colectare a datelor statistice, potrivit deciziei BCN în conformitate cu normele cuprinse în anexa I partea 2 din Regulamentul BCE/2008/32.

(4) Contrapărți centrale.

(5) Întreprinderi individuale/asociații de persoane fără personalitate juridică.”

45. Anexa 6 se modifică după cum urmează:

(a) notele de subsol 1 și 2 la prima teză din secțiunea 1 se înlocuiesc cu următorul text:

„⁽¹⁾ Se aplică în cazul în care o contraparte nu reușește să transfere un volum suficient de active-garanție sau numerar (după caz, cu privire la apelurile în marjă) pentru a efectua decontarea la data decontării, sau pentru a colateraliza, până la scadența operațiunii prin intermediul apelurilor în marjă corespunzătoare, volumul de lichidități care i-a fost alocat printr-o operațiune de furnizare de lichidități, sau dacă nu reușește să transfere un volum suficient de numerar pentru a deconta suma care i-a fost alocată într-o operațiune de absorbție de lichiditate.

⁽²⁾ Se aplică în cazul în care o contraparte nu reușește să transfere un volum suficient de active-garanție eligibile sau de numerar pentru a deconta suma stabilită în tranzacțiile bilaterale sau nu reușește să colateralizeze o tranzacție bilaterală exigibilă în orice moment până la scadență prin intermediul apelurilor în marjă corespunzătoare.”;

(b) secțiunea 1 litera (a) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru încălcarea normelor referitoare la folosirea activelor-garanție (*), sancțiunile pecuniare se calculează pe baza valorii activelor neeligibile (sau a activelor care nu pot fi utilizate de contraparte), care fie: (i) sunt furnizate de contraparte unei BCN sau BCE; fie (ii) nu au fost retrase de contraparte în termen de 20 de zile lucrătoare de la un eveniment în urma căruia activele eligibile au devenit neeligibile sau nu mai pot fi folosite de contraparte, înmulțită cu un coeficient de 1/360.

(*) Următoarele dispoziții se aplică și în cazul în care (a) contraparte a folosit active neeligibile sau a furnizat informații care afectează în mod negativ valoarea colateralului, de exemplu cu privire la soldul unei creanțe private folosite, care este sau a fost falsă sau expirată; sau (b) contraparte utilizează active care sunt neeligibile din cauza unor legături strânse dintre emitent/garant și contraparte.”;

(c) al doilea paragraf din secțiunea 2.1 se înlocuiește cu următorul text:

„De asemenea, aceste sancțiuni pecuniare și măsuri de suspendare se aplică, fără a aduce atingere secțiunii 2.3, oricărei alte încălcări succesive comise într-o perioadă de 12 luni.”;

(d) al doilea paragraf din secțiunea 2.2 se înlocuiește cu următorul text:

„De asemenea, aceste sancțiuni pecuniare și măsuri de suspendare se aplică, fără a aduce atingere secțiunii 2.3, oricărei alte încălcări succesive comise într-o perioadă de 12 luni.”

ANEXA II

În anexa I la Orientarea BCE/2000/7, secțiunile 6.3, 6.4 și anexa 2 se modifică după cum urmează:

1. Al cincilea paragraf al secțiunii 6.3.1 se înlocuiește cu următorul text:

„Referința Eurosistemului pentru stabilirea condițiilor sale minime în privința standardelor înalte de creditare («pragul de calitate a creditului») se definește în termenii unei evaluări a calității creditului de nivel 3 din grila armonizată de evaluare a Eurosistemului (*). Eurosistemul consideră o probabilitate de nerambursare (*probability of default* – PD) de 0,40 % pe an ca fiind echivalentă cu o evaluare a creditului cu nivelul 3 de calitate a creditului, cu condiția ca acesta să fie examinat periodic. ECAF respectă definiția evenimentului de nerambursare prevăzută de Directiva privind cerințele de capital (**). Eurosistemul publică nivelul minim de rating care respectă pragul de calitate a creditului cerut pentru fiecare ECAI acceptată, fără să își asume nicio responsabilitate în ceea ce privește evaluarea ECAI, cu condiția ca acesta să fie examinat periodic. În ceea ce privește titlurile garantate cu active, referința Eurosistemului pentru stabilirea cerințelor sale minime în vederea asigurării unui nivel ridicat al standardelor de creditare se definește în termeni de evaluare a creditului de tip «triple A» (***) la momentul emisiunii. Pe durata valabilității titlului garantat cu active trebuie menținut pragul minim de nivel 2 stabilit de Eurosistem pentru calitatea creditului din grila armonizată de evaluare a Eurosistemului («single A») (****). Referința Eurosistemului pentru stabilirea condițiilor sale minime în privința standardelor sale înalte de creditare, în ceea ce privește RMBD-urile, se definește în termenii unei evaluări a calității creditului de nivel 2 din grila armonizată de evaluare a Eurosistemului («single A»). Eurosistemul consideră o probabilitate de nerambursare (*probability of default* – PD) de 0,10 % ca fiind echivalentă cu o evaluare a creditului cu nivelul 2 de calitate a creditului, cu condiția ca acesta să fie examinat periodic.

(*) Grila armonizată de evaluare a Eurosistemului este publicată pe website-ul BCE (www.ecb.europa.eu). O evaluare a creditului de nivel 3 al calității creditului înseamnă un rating pe termen lung egal cu cel puțin «BBB-» stabilit de Fitch sau Standard & Poor's sau «Baa3» stabilit de Moody's sau «BBB» stabilit de DBRS.

(**) Directiva privind cerințele de capital este înțeleasă ca incluzând Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare) (JO L 177, 30.6.2006, p. 1) și Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare) (JO L 177, 30.6.2006, p. 201).

(***) «Triple A» reprezintă un rating pe termen lung de tip «AAA» acordat de Fitch, Standard & Poor's sau DBRS sau de tip «Aaa» acordat de Moody's sau, dacă acesta nu este disponibil, un rating pe termen scurt de tip «F1+» acordat de Fitch sau «A-1+» acordat de Standard & Poor's sau «R-1H» acordat de DBRS.

(****) «Single A» înseamnă un rating pe termen lung egal cu cel puțin «A-» stabilit de Fitch sau Standard & Poor's sau «A3» stabilit de Moody's sau «AL» stabilit de DBRS.

2. Al șaptelea paragraf din secțiunea 6.3.3 (singurul paragraf din cadrul titlului „Titluri de creanță netranzaționabile garantate cu creanțe ipotecare asupra persoanelor private”) se înlocuiește cu următorul text:

„Standardele înalte de creditare pentru RMBD netranzaționabile trebuie să corespundă nivelului 2 de calitate a creditului din grila armonizată de evaluare a Eurosistemului (*). Pentru aceste instrumente de creanță BCN vor prevedea în documentația națională aplicabilă un mecanism de evaluare a creditului specific fiecărei jurisdicții.

(*) Astfel cum este prevăzut în grila armonizată de evaluare a Eurosistemului, publicată pe website-ul BCE (www.ecb.europa.eu).

3. Al doilea paragraf și al treilea paragraf din secțiunea 6.3.5 se înlocuiesc cu următorul text:

„Primul element al procesului este compilarea anuală de către furnizorul sistemului de evaluare a creditului a unor ansambluri statice de debitori eligibili, respectiv ansambluri care cuprind toți debitorii care sunt societăți comerciale și entități publice, care beneficiază de o evaluare a creditului din partea sistemului care respectă următoarele condiții:

Ansamblul static	Condiția
Ansamblul static pentru nivelurile 1 și 2 de calitate a creditului	$PD(i,t) (*) \leq 0,10 \%$
Ansamblul static pentru nivelul 3 de calitate a creditului	$0,10 \% < PD(i,t) \leq 0,40 \%$

(*) $PD(i,t)$ desemnează probabilitatea de nerambursare evaluată pentru debitorul i de către sistemul de evaluare a creditului la momentul t .

Toți debitorii care îndeplinesc una dintre aceste condiții la începutul perioadei t constituie ansamblul static corespunzător la momentul t . La sfârșitul perioadei prevăzute de douăsprezece luni se calculează rata de nerambursare pentru ansamblurile statice de debitori la momentul t . Anual, furnizorul sistemului de rating trebuie să fie de acord să furnizeze Eurosistemului un număr de debitori eligibili cuprinși în ansamblurile statice la momentul t și numărul acelor debitori din ansamblul static (t) care nu au reușit să ramburseze în perioada subsecventă de douăsprezece luni.”

4. Secțiunea 6.4.2 se modifică după cum urmează:

(a) a patra liniuță din paragraful unic se înlocuiește cu următorul text:

„Instrumentele de creanță individuale incluse în categoria V fac obiectul aplicării unei marje unice de 16 % indiferent de scadență sau de structura cuponului.”;

(b) a cincea liniuță din paragraful unic se înlocuiește cu următorul text:

„Titlurile individuale garantate cu active, obligațiunile bancare garantate (obligațiunile bancare garantate de tip Jumbo, obligațiunile bancare garantate tradiționale și alte obligațiuni bancare garantate) și instrumentele de creanță negarantate emise de instituții de credit, care sunt evaluate, în mod teoretic, în conformitate cu secțiunea 6.5, sunt supuse unei marje suplimentare de ajustare a valorii. Această marjă de ajustare se aplică direct la nivelul evaluării teoretice a instrumentului de creanță individual sub forma unei reduceri din evaluare de 5 %.”;

(c) tabelul 6 se înlocuiește cu următorul:

„Tabelul 6

Categorii de lichidități pentru activele tranzacționabile (1)

Categoria I	Categoria II	Categoria III	Categoria IV	Categoria V
Instrumente de creanță ale administrației centrale	Instrumente de creanță ale administrației locale și regionale	Obligațiuni bancare garantate tradiționale	Instrumente de creanță emise de instituții de credit (negarantate)	Titluri de valoare garantate cu active
Instrumente de creanță emise de băncile centrale (2)	Obligațiuni bancare garantate de tip Jumbo (3)	Instrumente de creanță emise de societăți nefinanciare și de alți emitenți (4)	Instrumente de creanță emise de alte societăți financiare decât instituțiile de credit (negarantate)	
	Instrumente de creanță emise de agenții (4)	Alte obligațiuni bancare garantate (5)		
	Instrumente de creanță emise de instituții supranaționale			

(1) În general, clasificarea emitentului determină categoria de lichiditate. Cu toate acestea, toate titlurile garantate cu active sunt incluse în categoria V, indiferent de clasificarea emitentului, iar obligațiunile bancare garantate de tip Jumbo sunt incluse în categoria II, în timp ce obligațiunile bancare garantate tradiționale, alte obligațiuni bancare garantate și alte instrumente de creanță emise de instituții de credit sunt incluse în categoriile III și IV.

(2) Certificatele de creanță emise de BCE și instrumentele de creanță emise de BCN anterior adoptării euro în statele membre respective sunt incluse în categoria I de lichiditate.

(3) În categoria de active care cuprinde obligațiunile bancare garantate de tip Jumbo sunt incluse numai instrumentele care au un volum la emisiune de cel puțin 1 miliard de euro, pentru care cel puțin trei formatori de piață furnizează cotații regulate de vânzare și cumpărare.

(4) În categoria II de lichiditate sunt incluse numai activele tranzacționabile emise de emitenți care au fost clasificați de BCE ca agenții. Activele tranzacționabile emise de alte agenții sunt incluse în categoria III sau IV de lichiditate, în funcție de emitent și de tipul de activ.

(5) Obligațiunile garantate care nu sunt conforme cu OPCVM, inclusiv obligațiunile garantate structurate și obligațiunile garantate cu emitent multiplu, sunt incluse în categoria III de lichiditate.”;

(d) a șaptea liniuță din paragraful unic se înlocuiește cu următorul text:

„Marja de ajustare aplicată instrumentelor de creanță tranzacționabile incluse la categoriile I-IV de lichiditate având cupoane cu rată variabilă (*) este aceeași cu cea aplicată instrumentelor cu cupon fix din tranșa de scadență de la zero la un an din categoria de lichiditate și din categoria de calitate a creditului în care este încadrat instrumentul respectiv.

(*) Plata unui cupon este considerată o plată cu rată variabilă în cazul în care cuponul este indexat cu o rată a dobânzii de referință și în cazul în care intervalul de revizuire corespunzător acestui cupon nu este mai mare de un an. Plățile cuponului al căror interval de revizuire este mai mare de un an au același regim cu plățile cu rată fixă, scadența respectivă pentru marjă fiind scadența reziduală a instrumentului de creanță.”;

(e) tabelul 7 se înlocuiește cu următorul:

„Tabelul 7

Nivelul marjelor de ajustare a valorii aplicate activelor tranzacționabile eligibile

Calitatea creditului	Scadență reziduală (ani)	Categoriile de lichiditate								Categoriile de lichiditate
		Categoriile de lichiditate		Categoriile de lichiditate (*)		Categoriile de lichiditate (*)		Categoriile de lichiditate (*)		
		Cupon fix	Cupon zero	Cupon fix	Cupon zero	Cupon fix	Cupon zero	Cupon fix	Cupon zero	
Nivelurile 1 și 2 (de la AAA la A-) (**)	0-1	0,5	0,5	1,0	1,0	1,5	1,5	6,5	6,5	16
	1-3	1,5	1,5	2,5	2,5	3,0	3,0	8,5	9,0	
	3-5	2,5	3,0	3,5	4,0	5,0	5,5	11,0	11,5	
	5-7	3,0	3,5	4,5	5,0	6,5	7,5	12,5	13,5	
	7-10	4,0	4,5	5,5	6,5	8,5	9,5	14,0	15,5	
	> 10	5,5	8,5	7,5	12,0	11,0	16,5	17,0	22,5	
Nivelul 3 (de la BBB+ la BBB-) (**)	0-1	5,5	5,5	6,0	6,0	8,0	8,0	15,0	15,0	Nu sunt eligibile
	1-3	6,5	6,5	10,5	11,5	18,0	19,5	27,5	29,5	
	3-5	7,5	8,0	15,5	17,0	25,5	28,0	36,5	39,5	
	5-7	8,0	8,5	18,0	20,5	28,0	31,5	38,5	43,0	
	7-10	9,0	9,5	19,5	22,5	29,0	33,5	39,0	44,5	
	> 10	10,5	13,5	20,0	29,0	29,5	38,0	39,5	46,0	

(*) Titlurile individuale garantate cu active, obligațiunile bancare garantate (obligațiunile bancare garantate de tip Jumbo, obligațiunile bancare garantate tradiționale și alte obligațiuni bancare garantate) și obligațiunile bancare negarantate care sunt evaluate în mod teoretic în conformitate cu secțiunea 6.5 sunt supuse unei marje suplimentare de ajustare a valorii. Această marjă de ajustare se aplică direct la nivelul evaluării teoretice a instrumentului de creanță individual sub forma unei reduceri din evaluare de 5 %.

(**) Rating-uri astfel cum sunt prevăzute în grila armonizată de evaluare a Eurosistemului, publicată pe website-ul BCE (www.ecb.europa.eu).”;

(f) tabelul 8 se înlocuiește cu următorul:

„Tabelul 8

Nivelul marjelor de ajustare a valorii aplicate instrumentelor de creanță tranzacționabile eligibile cu cupoane cu rată invers variabilă incluse în categoriile I-IV

Calitatea creditului	Scadență reziduală (ani)	Cupon cu rată inversă
Nivelurile 1 și 2 (de la AAA la A-)	0-1	7,5
	1-3	11,5
	3-5	16,0
	5-7	19,5
	7-10	22,5
	> 10	28,0
Nivelul 3 (de la BBB+ la BBB-)	0-1	21,0
	1-3	46,5
	3-5	63,5
	5-7	68,0
	7-10	69,0
	> 10	69,5”

5. Secțiunea 6.4.3 se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf primele două liniițe se înlocuiește cu următorul text:

„Creanțele private individuale sunt supuse unor marje de ajustare a valorii specifice. Marjele diferă în funcție de scadența reziduală, de tipul de plată a dobânzii (fixă sau variabilă), de categoria calității creditului și de metodologia de evaluare aplicată de BCN (a se vedea secțiunea 6.5), astfel cum este descrisă în tabelul 9 (*).

Marja de ajustare aplicată creanțelor private cu plăți ale dobânzii cu rată variabilă este cea aplicată creanțelor private cu plăți fixe ale dobânzii clasificate în tranșa de scadență de la zero la un an corespunzătoare aceleiași calități a creditului și aceleiași metodologii de evaluare (evaluare bazată pe un preț teoretic alocat de BCN sau pe valoarea scadență alocată de BCN). O plată a dobânzii este considerată a fi o plată cu rată variabilă în cazul în care este indexată cu rata dobânzii de referință și în cazul în care perioada de revizuire care corespunde acestei plăți nu este mai mare de un an. Plățile dobânzilor a căror perioadă de revizuire este mai mare de un an sunt considerate plăți la rată fixă, scadența relevantă pentru marja de ajustare fiind scadența reziduală a creanței private.

(*) Marjele de ajustare a valorii aplicate creanțelor private cu plăți ale dobânzii la rată fixă se aplică și creanțelor private ale căror plăți de dobânzi sunt indexate cu rata inflației.”;

(b) tabelul 9 se înlocuiește cu următorul:

„Tabelul 9

Nivelurile marjelor de ajustare a valorii aplicate creanțelor private cu plăți fixe ale dobânzii

Calitatea creditului	Scadență reziduală (ani)	Metodologia de evaluare	
		Plata fixă a dobânzii și evaluarea bazată pe un preț teoretic alocat de BCN	Plata fixă a dobânzii și evaluarea bazată pe valoarea scadență alocată de BCN
Nivelurile 1 și 2 (de la AAA la A-)	0-1	8,0	10,0
	1-3	11,5	17,5
	3-5	15,0	24,0
	5-7	17,0	29,0
	7-10	18,5	34,5
	> 10	20,5	44,5
Nivelul 3 (de la BBB+ la BBB-)	0-1	15,5	17,5
	1-3	28,0	34,0
	3-5	37,0	46,0
	5-7	39,0	51,0
	7-10	39,5	55,5
	> 10	40,5	64,5”

(c) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Instrumentele de creanță netranzaționabile garantate cu creanțe ipotecare asupra persoanelor private care au o evaluare a calității creditului de nivel 2 din grila armonizată de evaluare a Eurosistemului se supun unei marje de ajustare a valorii de 24 %.”

6. Anexa 2 se modifică astfel:

Definiția pentru „*reducerea valorii*” se înlocuiește cu următoarea definiție:

„*Reducerea valorii* [Valuation markdown]: măsură de control a riscurilor aplicată activelor-garanție folosite în tranzacțiile reversibile, care presupune că banca centrală reduce valoarea de piață teoretică a activelor prin aplicarea unui anumit procent înainte de a aplica orice marjă de ajustare a valorii.”

ANEXA III

Anexa II la Orientarea BCE/2000/7 se modifică după cum urmează:

Secțiunea I se modifică după cum urmează:

1. Punctul 6 litera (p) se înlocuiește cu următorul text:

„contrapartea este supusă înghețării fondurilor și/sau altor măsuri impuse de UE în temeiul articolului 75 din tratat care restricționează capacitatea contrapărții de utilizare a fondurilor proprii; sau”.

2. Punctul 6 litera (q) se înlocuiește cu următorul text:

„contrapartea este supusă înghețării fondurilor și/sau altor măsuri impuse de un stat membru care restricționează capacitatea contrapărții de utilizare a fondurilor proprii; sau”.

3. Punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Clauzele contractuale sau normele administrative pertinente aplicate de BCN ar trebui să garanteze, în caz de neexecutare a obligațiilor, dreptul BCN de a adopta următoarele măsuri reparatorii: (a) suspendarea, limitarea sau suprimarea accesului contrapărții la operațiunile de piață monetară; (b) suspendarea, limitarea sau suprimarea accesului contrapărții la facilitățile permanente ale Eurosistemului; (c) rezilierea tuturor acordurilor și tranzacțiilor în curs de desfășurare; sau (d) solicitarea recuperării anticipate a creanțelor care nu au ajuns încă la scadență sau care sunt condiționate. În plus, BCN poate avea dreptul să adopte următoarele măsuri reparatorii: (a) să folosească depozitele contrapărții la BCN pentru a compensa creanțele acestei contrapărți; (b) să suspende executarea obligațiilor față de contraparte până la acoperirea creanței asupra contrapărții; (c) să solicite daune-interese; sau (d) să solicite despăgubiri pentru pierderile suferite din cauza neexecutării obligațiilor de către contraparte. Clauzele contractuale sau normele administrative pertinente aplicate de BCN trebuie să asigure faptul că, în caz de neexecutare a obligațiilor, BCN are posibilitatea juridică să execute fără întârziere toate activele oferite ca garanție, astfel încât BCN să aibă dreptul să recupereze valoarea creditului acordat, în cazul în care contrapartea nu reglează cu rapiditate soldul negativ. Pentru a asigura punerea în aplicare uniformă a măsurilor impuse, Consiliul guvernatorilor BCE poate decide în privința măsurilor reparatorii, inclusiv a celei de suspendare, de limitare sau de suprimare a accesului la operațiunile de piață monetară sau la facilitățile permanente ale Eurosistemului.”
